

Λένα Φραγκοπούλου

ΟΝΑ ΑΝΝΙΩΣ ΟΛΑ ΑΛΛΙΩΣ

κωμωδία

Ιούνιος 2024

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής – Θέατρο Πορεία

Η Λένα Φραγκοπούλου, με σπουδές Πολιτικού Μηχανικού στο ΕΜΠ, Γαλλικής Φιλολογίας στο ΕΚΠΑ και Ισπανικής Φιλολογίας στο ΕΚΠΑ, εργάζεται ως μεταφράστρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις Βρυξέλλες. Έχει εργαστεί ως copywriter on air promotion, επιμελήτρια κειμένων και μεταφράστρια λογοτεχνίας. Έχει διδάξει λογοτεχνική μετάφραση στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Λογοτεχνικής Μετάφρασης (ΕΚΕΜΕΛ).

Επιλογή μεταφράσεων

Ρεχέντα, η γυναίκα του δικαστή του Λεοπόλδο Άλας «Κλαρίν» - εκδόσεις Αίολος (Βραβείο Λογοτεχνικής Μετάφρασης Cervantes)

Το χάρτινο σπίτι του Κάρλος Μαρία Ντομίνγκες - εκδόσεις Πατάκη

Άγρια ερημιά του Χεσούς Καρράσκο - εκδόσεις Αντίποδες

Η αφηγήτρια ταινιών του Ερνάν Ριβέρα Λετελιέρ - εκδόσεις Αντίποδες (ανέβηκε στο Φεστιβάλ Αθηνών με τον τίτλο *Σινε-παρμένη*)

Νικαράγουα-Περιστατικό 315 του Χουλιάν Εχέα Μαρτίνεθ (ανέβηκε στο θέατρο του Νέου Κόσμου).

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6944 474233

email: pincheus@yahoo.com

Το έργο γράφτηκε στο πλαίσιο της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2023 – Ιούνιος 2024).

Το θεατρικό έργο ΟΛΑ ΑΛΛΙΩΣ της Λένας Φραγκοπούλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος επιθυμεί να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

ΟΛΑ ΑΛΛΙΩΣ

Ενδοοικογενειακή Κωμωδία

πρόσωπα

Ανδρέας Δαμίγος, ηλικιωμένος συγγραφέας, 70+

Μαντόνα, η Γεωργιανή οικονόμος του, 40-55

Γιόγκια, ο γιος της Μαντόνας, 22-26

Βλάσης Δαμίγος, γιος Ανδρέα, γύρω στα 40

Ελισάβετ (Ελσα) Ζαρρή, υποψήφια αγοράστρια, γύρω στα 40

Λύσανδρος Ζαρρής, πατέρας Έλσας, γύρω στα 80

(Μόνο voice off) **Κύριος Καθηγητής**, νεότερος συνάδελφος του Ανδρέα

περίληψη

Ο διεθνώς καταξιωμένος παπυρολόγος και μελετητής του Αισχύλου ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΜΙΓΟΣ πέφτει από τα σύννεφα όταν μαθαίνει ότι ΠΩΛΕΙΤΑΙ η μονοκατοικία του στο Χαλάνδρι, όπου ζει με την οικονόμο του ΜΑΝΤΟΝΑ.

Δυστυχώς γι' αυτόν, το σπίτι ανήκει στον γιο του ΒΛΑΣΗ, ο οποίος από τα δεκαοκτώ του διατηρεί κάκιστες σχέσεις με τον πατέρα του, καθώς εξαιτίας του είχε χωρίσει από τον μεγάλο νεανικό του έρωτα. Από τη ρήξη εκείνη και μετά, ο Βλάσης εγκαταλείπει την Ελλάδα και παραμένει για είκοσι χρόνια στο εξωτερικό, όπου σπουδάζει και εργάζεται ως αστροφυσιολόγος.

Καθόλου ευόμοια δεν είναι λοιπόν για τον Ανδρέα η επιστροφή του γιου του, που έρχεται αποφασισμένος όχι μόνο να επαναπατριστεί, αλλά και να ξεσπιτώσει τον πατέρα του.

Τα πράγματα χειροτερεύουν τις πρώτες κιόλας ώρες μετά την άφιξη του Βλάση, όταν εμφανίζεται η ΕΛΣΑ ΖΑΡΡΗ, η πρώτη υποψήφια αγοράστρια του σπιτιού.

Θα ακολουθήσουν βραχυκυκλώματα φαιδρά ή/και σοβαρά, στα οποία μπερδεύεται και ο ΓΚΟΓΚΑ, ο γιος της Μαντόνας, ένας νεαρός αεριτζής που το μόνο που θέλει είναι να πιάσει την καλή.

Αλλά ποιος είναι στ' αλήθεια ο λόγος που η Έλσα θέλει να αγοράσει το συγκεκριμένο σπίτι; Θα τα καταφέρει με τον Γιόγκια συνεχώς στα πόδια της; Τι θα προκύψει από τη σφοδρή σύγκρουση του παρελθόντος με το παρόν;

Παλιές έριδες και άγνωστα ως τώρα οικογενειακά μυστικά θα έρθουν στο φως, με αποτέλεσμα να καταλήξουν όλοι και ΟΛΑ ΑΛΛΙΩΣ.

ΣΚΗΝΗ 1

Καθιστικό σπιτιού. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πλουσιόσπιτο, αλλά τα πολλά βιβλία, στοίβες εδώ κι εκεί, προδίνουν ότι ο πλούτος του πνεύματος είναι μεγαλύτερος από του χρήματος. Ο Ανδρέας Δαμίγος λαγοκοιμάται σε έναν καναπέ-ανάκλιτρο, με μια κουβέρτα στα πόδια κι ένα βιβλίο να του έχει πέσει από τα χέρια. Μπαίνει η Μαντόνα.

MANTONA

Κύριος Αντρέας. Κύριος Αντρέας. Ευνήστε! Πρέπει πάρετε χάπι σας. Ντώντεκα ώρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μμμμμ

MANTONA

Πρέπει ετοιμαστείτε. Έρθει φαγητό κύριος Καθηγητής. Πήρε τηλέφωνο. Θα έρθει οπωσδήποτε είπε. Έχει νέα για Σκύλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ *(πετάγεται εκνευρισμένος)*

Πόσες φορές πρέπει να σου το πω ότι δεν λέγεται Σκύλος. Αισχύλος λέγεται, Μαντόνα. ΑΙ-ΣΧΥΛΟΣ!

MANTONA

Ε!-Σκύλος. Αυτό λέω.

ΑΝΔΡΕΑΣ *(παρατεείται από την προσπάθεια)*

Δώσε μου το χάπι.

(Η Μαντόνα τού δίνει το χάπι. Κάθεται δίπλα του. Θα προσπαθήσει να τον καλοπιάσει.)

MANTONA

Κύριος καθηγητής έχει σημαντικά νέα για ε-σκύλος. Έρθει σήμερα. Όμως κύριος Καθηγητής λέει πολύ μακριά σπίτι σας. Πρέπει τώρα πηγαίνετε κι εσείς ντικό του σπίτι. Οπωσδήποτε πρέπει.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Θα πηγαίνω κι εγώ. ΟπωσΝΤήποτε. Αλλά πρώτα θα σκοτώσω αυτόν τον σκύλο.

MANTONA

Αστεία λέτε εμένα, κύριος Αντρέας; Αφού είπατε εμένα Σκύλος πέθανε. Καημενούλο. Πέθανε από χελώνα που πέταξε αετός κεφάλι του. Αετός νόμιζε κεφάλι Σκύλου είναι πέτρα. Πέταξε χελώνα σπάσει πάνω πέτρα, φάει αετός.

Αετός όμως έκανε λάθος. Ντεν ήταν πέτρα... Κεφάλι Σκύλου ήταν. Κεφάλι καφλαρό...

ΑΝΔΡΕΑΣ *(σε απόγνωση)*

Και το δικό μου θα είναι σε λίγο...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Όχι, κύριος Αντρέας, δικό σας κεφάλι πολύ μαλλιά. Εγώ λούζω σαμπουάν έδωσε γιος μου για σας, κύριος Αντρέας. Γκόγκα ξέρει ει-ντι-κό σαμπουάν για καφλαρό κεφάλι. Φαρμακείο που δουλεύει Γκόγκα έχει πολύ καλό σαμπουάν για καφλαρό κεφάλι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μπα, σε φαρμακείο δουλεύει τώρα ο γιόγκας σου;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Όχι γιόγκα, Γκόγκα. Γιώργος ελληνικά, Γκόγκα γεωργιανά, κύριος Αντρέας. Εσείς θέλετε λέω ε-Σκύλος κι εγώ λέω ε-Σκύλος. Κι εγώ θέλω εσείς λέτε Γκόγκα. Όχι Γιόγκα.

ΑΝΔΡΕΑΣ *(σε μεγαλύτερη απόγνωση)*

Ωστε σε φαρμακείο δουλεύει ο Γκόγκας σου τώρα; Ντελιβεράς δεν ήταν;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ντελιβεράς είναι. Αλλά ντελιβεράς φαρμακείο. Πολύ ευκαριστημένος αφεντικός. Πάει φάρμακα σε γέρος που μένει μακριά. Σε γέρος που μένει ΜΑΚΡΙΑ πάει. Κι εσείς, κύριος Αντρέας, πολύ μακριά. Το λέει κύριος καθηγητής, το λέει και Γκόγκα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ε, άμα το λέει και Γκόγκα...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Αλήθεια λέω, κύριος Αντρέας... πολύ μακριά... Έχω μια σιέψη για σας κύριος Αντρέας... Μήπως καλύτερα εσείς κι εγώ πάμε μείνουμε κοντά;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κοντά σε τι δηλαδή, Μαντόνα; Δεν είναι και η άκρη του κόσμου το Χαλάνδρι.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Άκρη κόσμου ντεν είναι, μακριά είναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ούτε καν στην αρχαιότητα ήταν μακριά. Σου έχω πει τόσες φορές ότι μένεις στην περιφημη Φλύα της αρχαιότητας.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Φλύα μακριά χρόνος. Χαλάντρι μακριά τόπος. Είναι καλύτερα για σας ένα σπίτι πιο κοντά... πιο μικρό... Εσείς πολύ ντρόμο... εγώ πολύ καθάρισμα... Καλύτερα πιο κοντά, πιο μικρό. Οπωσδήποτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μην το ξαναπείς, Μαντόνα. Εγώ δεν το κουνάω από το Χαλάνδρι. Εδώ θα πεθάνω. Όπως πέθανε εδώ και η Ελένη. Από τότε που παντρευτήκαμε εδώ ήταν το σπίτι μας. Της άρεσε της Ελένης αυτό το σπίτι!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γιό σας όμως δεν άρεσε...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Σώπα! Του άρεσε και ποτέ τίποτα του Βλάση; Τίποτα δεν του άρεσε. Τίποτα το γήινο... Μόνο τα τηλεσκόπια και τ' άστρα...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Άστρα, ναι. Τώρα που εσείς ύπνο κύριος Αντρέας, εγώ άκουσα άστρα τηλεόραση. Εσείς Κρίος, κύριος Αντρέας. Ξέρετε τι είπε για Κρίος;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μα τα χαμένα έργα του Αισχύλου, ούτε ξέρω ούτε θέλω να μάθω.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εγώ μάθω εσάς, κύριος Αντρέας. Ο Κρίος, λέει, πρέπει αλλάζει σπίτι.

ΑΝΔΡΕΑΣ *(έχει φορτώσει πολύ)*

Μαντόνα, αν δε σου αρέσει το σπίτι μπορείς να βρεις άλλο. Μήπως είσαι εσύ ο Κρίος τελικά;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εγώ Παρθένα, κύριος Αντρέας. Για εσάς είπαν. Εσείς πρέπει πάτε άλλο σπίτι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Εμένα ένας μπορεί να με βγάλει μόνο από το σπίτι μου. Ο Βλάσης. Αλλά πιο πιθανό να με βγάλει ο νεκροθάφτης παρά ο γιος μου. Δε φτάνει που κοιτάει μόνο

τ' άστρα, πήγε και στη Χαβάη να τα κοιτάζει. Του 'πεφτε κι αυτουνού μακριά το Χαλάνδρι.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Βλέπετε, κύριος Αντρέας. Σπίτι σας πολύ μακριά. Οπωσδήποτε!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μαντόνα, τέρμα η συζήτηση. Δε σου πέφτει λόγος.

(Ήχος κουδουνιού πόρτας)

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ήρθε κιόλας ο Καθηγητής;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γκόγκα είναι...

(Χάνεται για ένα δεύτερο, επιστρέφει με τον Γκόγκα.)

(Από δω και κάτω, όσες ατάκες Γκόγκα-Μαντόνας είναι στα γεωργιανά είναι επισημασμένες με κίτρινο και θα μεταφράζονται σε ελληνικούς υπέρτιτλους ή με κάποιο άλλο εύρημα.)

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γκόγκα, έλα πεις καλημέρα κύριος Αντρέας.

ΓΚΟΓΚΑ *(κακότροπα)*

Παράτα με ρε μάνα με τον γέρο.

ΑΝΔΡΕΑΣ *(αντιδρώντας στον κακότροπο τόνο της ομιλίας)*

Μη μιλάς άγρια στη μάνα σου.

ΓΚΟΓΚΑ

Ό,τι θέλει καταλαβαίνει αυτός.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ξέρεις, Γκόγκα, η μάνα σου είναι γεννημένη στην Κουτάισι. Δηλαδή στην αρχαία Κολχίδα. Ξέρεις ποια άλλη μανούλα ήταν από την Κολχίδα;

ΓΚΟΓΚΑ

Ποιος χέστηκε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Η Μήδεια, Γκόγκα. Η Μήδεια ήταν συμπατριώτισσα της μάνας σου. Στη θέση σου θα πρόσεχα πώς της μιλάω...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ναι, Γκόγκα, πρόσεχε πώς μιλάς εμένα.

ΓΚΟΓΚΑ

Δεν ήρθα για κουβέντα, ήρθα για να βγάλω φωτογραφίες το σπίτι. Ενδιαφέρεται ο φαρμακοποιός για...

ΜΑΝΤΟΝΑ *(προσπαθεί να κουκουλώσει την αλήθεια, ότι δηλαδή στην πραγματικότητα πωλείται το σπίτι του Ανδρέα)*

...σπίτι απέναντι, ε; Πωλείται σπίτι απέναντι, κύριος Αντρέας. Γκόγκα ήρθε βγάλε φωτογραφία...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αφού πωλείται το απέναντι γιατί ήρθες εδώ, Γκόγκα; Τι τρέχει εδώ πέρα, Μαντόνα; Γιατί κάτι τρέχει, οπωσδήποτε!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κύριος Αντρέας... Γκόγκα ήρθε βγάλε φωτογραφίες απέναντι σπίτι από δικό σας μπαλκόνι...

ΓΚΟΓΚΑ

Απαιχτη στην παραμύθα, ρε μάνα. Ακόμα δεν του το 'πες;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Έλα, Γκόγκα, έλα μπαλκόνι...

(Απομακρύνονται από τον Ανδρέα, μιλάνε πλέον ελεύθερα μεταξύ τους στα γεωργιανά.)

ΓΚΟΓΚΑ

(Βγάζει από την τσέπη ένα σιλέτο και, όση ώρα κρατά ο διάλογός τους, ο Γκόγκα παίζει με αυτό.)

Ακόμα δεν του 'πες ότι ο γιος του πουλάει το σπίτι του; Του 'πες τουλάχιστον ότι έρχεται σήμερα;

MANTONA

Δε θέλει ν' ακούσει κουβέντα... Δεν θέλει με τίποτα να φύγει από το σπίτι του. Πώς να του πω ότι ο κύριος Βλάσης έρχεται να μείνει στην Ελλάδα και αποφάσισε να πουλήσει αυτό εδώ το σπίτι...

ΓΚΟΓΚΑ

Μάνα, μόνο εσύ μπορείς να τον καταφέρεις. Πρέπει να τον καταφέρεις. Αν πάρει το σπίτι ο φαρμακοποιός, θα πάρω εγώ τη μεσιτική αμοιβή, μάνα. Θα σωθώ, μάνα. Θα σωθώ!

MANTONA

Εμένα ποιος με σώζει;

ΓΚΟΓΚΑ

Εσύ γιατί να σωθείς; Εσένα σ' αρέσει αυτή η κωλοχώρα. Εγώ πρέπει να σωθώ, μάνα, εγώ, που δε διάλεξα ούτε πού θα γεννηθώ ούτε πού θα μεγαλώσω. Εγώ.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 2

*Λίγες ώρες αργότερα, στο καθιστικό του Ανδρέα, η Μαντόνα ξεσκονίζοντας τάχα, στήνει πού και πού αντί στη συρόμενη πόρτα που οδηγεί στο γραφείο του Ανδρέα και που τώρα είναι κλειστή. Ο Ανδρέας είναι εκεί μαζί με τον Καθηγητή, που έχει έρθει για να του πει τα σημαντικά νέα. **Κάθε φορά που στήνει αυτή η Μαντόνα, ακούνε μαζί της και οι θεατές ένα τυχαίο απόσπασμα της κουβέντας τους, που αφορά τη «Νιόβη», μια μη σωζόμενη τραγωδία του Αισχύλου, η οποία μόλις διαβάστηκε σε έναν καμένο από τη λάβα του Βεζουβίου πάπυρο, χάρη σε ένα νέο σύστημα τεχνητής νοημοσύνης. Κάθε φορά που η Μαντόνα ξεκολλά το αντί της από τη συρόμενη πόρτα, σταματά να ακούγεται η κουβέντα των δύο ανδρών.***

(ΑΝΔΡΕΑΣ & ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ OFF)

Απόσπασμα 1

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ωστε ανακάλυψαν τη Νιόβη σε πάπυρο του Ερκουλάνεουμ...

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Ναι, σε πάπυρο από τη βίλα των Παπύρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Όταν είχαμε πάει με την Ελένη μου στο Ερκουλάνεουμ, αυτή η βίλα της είχε κάνει τη μεγαλύτερη εντύπωση. Για φαντάσου, έλεγε, είμαστε στη βίλα του πεθερού του Ιουλίου Καίσαρα.

(Η Μαντόνα κάνει τον σταυρό της, απομακρύνεται και μονολογεί)

MANTONA

Πεθερός με βίλα! Θέλω και Γιόγκα πεθερό έτσι!

(Ξανακολλά το αντί της στην πόρτα)

Απόσπασμα 2

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Καταλαβαίνεις τι σου λέω; Αυτό που συνέβη είναι μαγικό! ΜΑ-ΠΙ-ΚΟ!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τη μαγεία των Αρχαίων τη μελετάω, δεν την πιστεύω όμως. Μόνο στην επιστήμη πιστεύω.

(Η Μαντόνα απομακρύνεται κουνώντας το κεφάλι της απαξιωτικά και μονολογεί)

MANTONA

Ούτε μαγεία πιστεύει ούτε άστρα πιστεύει. Κρίος.
(Ξαναστήνει αυτή)

Απόσπασμα 3

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δηλαδή έβαλαν τον καμένο πάπυρο στον αξονικό τομογράφο; Χωρίς να τον ξετυλίζουν;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Ακριβώς. Και ο τομογράφος τον φωτογράφησε λες και δεν ήταν ούτε τυλιγμένος ούτε καμένος.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μόνο καμένος; Καρβουνιασμένος θες να πεις! Έχω δει τέτοιους παπύρους με τα μάτια μου. Δεν το χωράει ο νους μου ότι μπόρεσαν να βγάλουν επίπεδες φωτογραφίες από ένα κυλινδρικό κάρβουνο.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Κι ύστερα έβαλαν την τεχνητή νοημοσύνη να «διαβάσει» αυτές τις φωτογραφίες.

(Η Μαντόνα μορφάζει σα να λέει «μα τι λένε τώρα;». Ξεσκονίζει λίγο και ξαναστήνει αυτή.)

Απόσπασμα 4

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μα πώς είναι σίγουροι 100% ότι πρόκειται για τη Νιόβη του Αισχύλου;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Αν ήταν σίγουροι 100% δεν θα σε καλούσαν στην Ιταλία. Εσύ και άλλοι τρεις στον κόσμο μπορείτε να πιστοποιήσετε ότι ο καμένος πάπυρος διασώζει το αισχύλειο κείμενο...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μα πώς να πάω στην Ιταλία... Στην ηλικία μου...

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Οι άλλοι τρεις είναι ακόμα μεγαλύτεροι. Θα πάνε τα γερόντια και δεν θα πας εσύ;

(Η Μαντόνα χειρονομεί χαρούμενη. Σκέφτεται πως είτε ταξιδέψει κι αυτή μαζί είτε της δώσουν άδεια, κερδισμένη θα είναι.)

MANTONA

Τακσίντι... ωραίο τακσίντι...

(Ξαναστήνει αυτί.)

Απόσπασμα 5

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αν όντως αυτός ο πάπυρος διασώζει το αισχύλειο κείμενο... Ίσως πρέπει να πάω. Το οφείλω στο έργο του Αισχύλου.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Μήπως πρέπει να σου θυμίσω όλες τις δημοσιεύσεις που έχεις κάνει για τα έργα του Αισχύλου, σωζόμενα και μη;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μια ζωή αφιερωμένη στον μεγάλο τραγωδό. Πόσες φορές δεν ονειρεύτηκα να ανακάλυπτα κάποιο από τα χαμένα έργα του... Να μπορούσα να το μελετήσω ολόκληρο, όχι μερικούς στίχους μόνο...

(Ξαφνικά, η πόρτα του σπιτιού ανοίγει, εμφανίζεται ο Βλάσης με αποσκευές, πλησιάζει αθόρυβα τη Μαντόνα που κρυφακούει και την τρομάζει.)

MANTONA

(Προσπαθώντας να μη φωνάξει)

Κύριος Βλάσης! Καλωσόρισες! Εσείς χοκοφολιάσατε εμένα.

ΒΛΑΣΗΣ

Καλώς σε βρήκα Μαντόνα. Αλλά... ούτε εσύ με περιμένεις; Ούτε ο πατέρας μου;

MANTONA

Περιμένα ακούσω κουντούνι πρώτα, κύριος Βλάσης. Όχι εσάς ξαφνικά!

ΒΛΑΣΗΣ

Αν θυμάσαι καλά, αυτό είναι το σπίτι μου, Μαντόνα... Και οι άνθρωποι έχουν τα κλειδιά του σπιτιού τους. Έτσι δεν είναι;

MANTONA

Θυμάμαι πολύ καλά, κύριος Βλάσης, αυτό ντικό σας σπίτι. Αυτό είναι πρόβλημα.

Ντικό σας σπίτι, αλλά και κύριος Αντρέας λέει ντικό του σπίτι...

ΒΛΑΣΗΣ

Μέσα είναι ο κύριος Αντρέας, Μαντόνα;

MANTONA

Ναι, γραφείο του. Με κύριος καθηγητής είναι. Σημαντικά νέα για ε-Σκύλο έχει κύριος καθηγητής. Είπαν εμένα «Μη ντιακόψεις για τίποτα και για κανένα, Μαντόνα.»

ΒΛΑΣΗΣ

Το 'πιασα το υπονοούμενο. Είμαι και το τίποτα και ο κανένας. Μόνο για τον Σκύλο νοιάζεται ο πατέρας μου, Μαντόνα.

MANTONA

Μην λέτε έτσι, κύριος Βλάσης. Εγώ τώρα μπαίνω πω κύριος Αντρέας εσείς εδώ.

(Με αποφασιστικότητα, χτυπά την πόρτα και μπαίνει χωρίς να περιμένει απάντηση.)

MANTONA OFF

Κύριος Αντρέας, ήρθε κύριος Βλάσης.

ΑΝΤΡΕΑΣ OFF

Μαντόνα, δεν σου είπα να μη μας διακόψεις για τίποτα και για κανένα; Εδώ ανακαλύφθηκε η Νιόβη του Αισχύλου σε καμένο πάπυρο! Δε χάθηκε κι ο κόσμος αν περιμένει ο Βλάσης.

(Η Μαντόνα βγαίνει σα βρεγμένη γάτα.)

ΒΛΑΣΗΣ

Τα είδες. Μόνο τις τραγωδίες θεωρεί παιδιά του. Γι' αυτό έκανε και το παιδί του τραγωδία.

MANTONA

Όχι τραγωδία παιντί του, κύριος Βλάσης. Εσείς πολύ καλός. Εγώ ταυμάζω πολύ εσάς.

ΒΛΑΣΗΣ

Δε θέλω να με θαυμάζεις, Μαντόνα. Θέλω μόνο να με βοηθήσεις να πουλήσω αυτό το σπίτι. Τα 'παμε, δεν τα 'παμε;

MANTONA

Εύκολο πουληθεί. Ντύσκολο φύγει κύριος Αντρέας...

ΒΛΑΣΗΣ

Μωρέ, ας βρω εγώ αγοραστή... τι θα κάνει... θα φύγει... Εγώ θα τον βγάλω σηκωτό αποδώ μέσα. Μόνο οι υπογραφές μένει να πέσουν και σας το 'χω έτοιμο το διαμερισμάτι. Με τον καινούργιο χρόνο θα σας πάω στο καινούργιο σας σπίτι.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Αλήθεια, κύριος Βλάσης; Αλήθεια καινούργιο;

ΒΛΑΣΗΣ

Καινούργιο, βέβαια! Για σένα και για τον πατέρα... ολοκαινούργιο. Ωραιότατη πολυκατοικία του χίλια εννιακόσια πξμπ...ητσοκτώ. *(λέει το πενήνταοκτώ μασώντας τις 3 πρώτες συλλαβές για να μη φανεί πόσο παλιό είναι στην πραγματικότητα)*

ΜΑΝΤΟΝΑ

Και πού είναι σπίτι;

Κέντρο;

ΒΛΑΣΗΣ

Καράκιεντρο. Μόλις 3450 μέτρα από την περιφημη πλατεία Αγίου Γεωργίου.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Άγκιος Γκεώργιος αυτός, γκεωργιανή εγώ... Πολύ καλά. Πότε πάμε;

ΒΛΑΣΗΣ

Μόλις βρεθεί αγοραστής γι' αυτό εδώ το σπίτι...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εέρετε... Γιόγκα, γιος μου, βρήκε αγκοραστή... Θέλει αγκοράσει σπίτι σας κύριος Φαρμακοποιός, αφεντικός Γιόγκα...

ΒΛΑΣΗΣ

Αλήθεια; Φαρμακοποιός; Το είδε και το θέλει;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Σήμερα Γιόγκα δείξει φωτογραφίες. Φαρμακοποιός αρέσει περιοχή αρέσει μονοκατοικία. Έχει τρία παιντιά. Θέλει μεγαλύτερο σπίτι, λέει Γιόγκα.

ΒΛΑΣΗΣ

Α! Τέλεια! Να έρθει να το δει το συντομότερο, Μαντόνα. Γιατί σήμερα στις επτά θα έρθει να το δει και μια κυρία από τον μεσίτη.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Όχι μεσίτης, κύριος Βλάσης! Γιόγνα πουλήσει σπίτι σας καλύτερα. Πολύ καλός άνθρωπος φαρμακοποιός. Καλύτερα αγιογράψει αυτός.

ΒΛΑΣΗΣ

Δε με νοιάζει ποιος είναι καλύτερος άνθρωπος, Μαντόνα. Με νοιάζει ποιος αγοράζει γρηγορότερα. Ποιος αποφασίζει αμέσως, ποιος πληρώνει αμέσως, ποιος ξειονάει τον πατέρα αμέσως.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Αμέσως! Αμέσως φέρει Γιόγνα κύριος φαρμακοποιός.

ΒΛΑΣΗΣ

Πότε δηλαδή;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εεεε... Κυριακή. Άλλες μέρες ντουλεύει φαρμακοποιός. Κυριακή έρθει ντει σπίτι.

ΒΛΑΣΗΣ

Η άλλη, του μεσίτη, θα έρθει σήμερα όμως!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Μη ντώσετε σπίτι άλλη, κύριος Βλάσης. Περιμένετε Κυριακή. Γιόγνα πολύ πιο καλύτερα από μεσίτη.

ΒΛΑΣΗΣ

Καλά, κάτσε να δούμε...

Ας το δει πρώτα και η άλλη...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Μη ντώσετε αμέσως άλλη... Περιμένετε και κύριος φαρμακοποιός... Εγώ λέω εσάς, πιο καλύτερα!

(Αυτήν τη στιγμή, ανοίγει η πόρτα του γραφείου και βγαίνει ο Ανδρέας.)

ΑΝΔΡΕΑΣ *(στη Μαντόνα)*

«Πιο καλύτερα». Μόλις έλεγα στον καθηγητή πόσο πιο γρήγορα μαθαίνει ο άνθρωπος το λάθος αντί για το σωστό.

(Στον Βλάση)

Καλώς ήλθες, Βλάση. Πάνω στην ώρα. Σε θυμήθηκα γιατί τα έπαιρνες πολύ... τα λάθη. Στα σωστά ήσουν λίγο κουμπούρας...

ΒΛΑΣΗΣ

Κι εγώ χάρηκα που σε είδα, πατέρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πολλές χαρές μαζευτήκανε σήμερα, Βλάση. Πολλές χαρές! Κατάφεραν να «διαβάσουν» τη *Νιόβη*, τη χαμένη τραγωδία του Αισχύλου, μέσα από έναν καμένο πάπυρο.

ΒΛΑΣΗΣ

Κι εγώ κατάφερα να ξεκολλήσω από τη Χαβάη και να προσπαθήσω να ξαναφτιάξω τη ζωή μου στην Ελλάδα. Αλλά, ως γνωστόν, εσύ δεν έχεις γιο. Κόρη έχεις. Τη Νιόβη.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μα βέβαια κι έχω κόρη τη Νιόβη. Κόρη οφθαλμού. Η καημένη. Με τον πατέρα που είχε... τον Τάνταλο... που όχι μόνο σκότωσε τον γιο του, αλλά τον σέρβριξε στους θεούς να τον φάνε.

ΒΛΑΣΗΣ

Μοιάζετε λιγάκι με τον μακαρίτη τον Τάνταλο. Τη Νιόβη τη θέλετε για κόρη, τον γιο τον έχετε για φάγωμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μα δεν καταλαβαίνεις περί τίνος πρόκειται; Όλη μου τη ζωή μελετώ τον Αισχύλο και ειδικά τις χαμένες τραγωδίες του και ειδικά τη *Νιόβη*...

ΒΛΑΣΗΣ

Νομίζεις πως ξέχασα ότι ήθελες να μου χαρίσετε ειδικά αδελφούλα για να τη βγάλεις ειδικά Νιόβη;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Και η μητέρα σου ήθελε. Ήθελε δεύτερο παιδί. Μια κόρη.

ΒΛΑΣΗΣ

Η μητέρα μου ήθελε εμένα. Εμένα που υπήρχα. Και αν ζούσε, θα με περίμενε με χαρά και θα είχε ήδη στρωμένο το τραπέζι.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Φαγητό έτοιμο. Να σε ρβίρω;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ναι, αλλά ο καθηγητής κι εγώ θα φάμε στο γραφείο. Πρέπει να τσιμπήσουμε κάτι πριν πάμε στο Πανεπιστήμιο. Στις τέσσερις ο Καθηγητής έχει τηλεδιάσκεψη και με θέλει μαζί του.

ΒΛΑΣΗΣ

Εγώ δεν θα φάω. Πάω να ξαπλώσω. Τόσες ώρες πτήση, το κεφάλι μου πάει να σπάσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν μου κάνει εντύπωση. Τα ξερά κεφάλια σπάνε εύκολα.
(Με έναν απαξιωτικό μορφασμό ξαναμπαίνει στο γραφείο του.)

ΒΛΑΣΗΣ

Μαντόνα, φέρε μου κι ένα ντεπόν.
(Ο Βλάσης παίρνει τη βαλίτσα του για να αποσυρθεί. Η Μαντόνα πιάνει τις μικρότερες αποσκευές του.)

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γιατί δεν τρώτε λίγο, κύριος Βλάσης;

ΒΛΑΣΗΣ

Μαντόνα φέρε μου ένα ντεπόν και άσε με ήσυχο. Μη με ενοχλήσεις πριν τις 8 που θα έρθει ο μεσίτης.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εντάξει, κύριος Βλάσης. Εγώ ντεν ενοχλώ πριν 8 έρθει μεσίτης.
Φεύγουν.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 3

Το σαλόνι άδειο, στο ημίφως. Ακούγεται κουνούνι πόρτας. Η Μαντόνα ανάβει το φως, ανοίγει την πόρτα και βλέπει μπροστά της την Έλσα. Η οποία φορά σκούρα γυαλιά και είναι ντυμένη με τρόπο που φανερώνει ότι δεν θέλει να είναι αναγνωρίσιμη.

ΕΛΣΑ

Καλησπέρα. Έρχομαι για το σπίτι που πωλείται. Ο μεσίτης δεν μπόρεσε να με συνοδεύσει...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κύριος είπε μεσίτης και κυρία έρθουν οκτώ. Όχι επτά.

ΕΛΣΑ

Δηλαδή δεν μπορώ να περάσω τώρα; Μην ανησυχείτε, θα δω μόνο το σπίτι. Δεν με ενδιαφέρει αν είναι συγκυρισμένο.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εγώ σπίτι πάντα συγκυρισμένο, κυρία. Αλλά κύριος κοιμάται. Πονοκέφαλος. Είπε ξυπνήσω εγώ αυτόν ώρα οκτώ.

ΕΛΣΑ

Δεν θέλω να δω τον κύριο. Ούτε το δωμάτιο που κοιμάται. Μου αρκεί να ριζώ μια ματιά στο υπόλοιπο σπίτι. Θα καταλάβω.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εγώ λέει καλύτερα έρθετε Κυριακή. Πιο καλύτερα Κυριακή. Και κύριος πιο καλύτερα είναι, και σπίτι μπορέσετε ντείτε όλο.

ΕΛΣΑ

Κοιτάζτε, έχω κανονίσει να δω το σπίτι σήμερα και θα το δω σήμερα. Έχω την άδεια του μεσίτη, αλλά και του ιδιοκτήτη. Αν θέλετε μου το δείχνετε, αλλιώς το βλέπω και μόνη μου.

(Κάνει μια αποφασιστική κίνηση να προχωρήσει. Η Μαντόνα υποχωρεί.)

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εγώ ντείζω εσάς... αλλά εγώ λέω εσάς... κοιτάζτε άλλο, πιο καλύτερα. Εντώ πρόβλημα περιοχή. Πολύ μακριά.

ΕΛΣΑ

Πολύ μακριά από τι; Ο οίκος ευγηρίας όπου έχω τον πατέρα μου είναι στην άλλη γωνία.

MANTONA

(Γσαντισμένη που η Έλσα προτιμά έναν οίκο ευγηρίας από μια γηροκόμο όπως η ίδια.)
Πατέρας σας οίκo ευγηρίας; Εμείς Γεωργία, έχουμε γονείς σπίτι. Όχι οίκo ευγηρίας.

ΕΛΣΑ

Δηλαδή εδώ, εκτός από τον ιδιοκτήτη, μένουν και οι δικoί σας γονείς;

MANTONA

Όχι. Ντικοί μου γονείς πεθαμένοι.

ΕΛΣΑ

Και τότε, πώς έχετε γονείς σπίτι;

MANTONA

Έχω οστά ντικά μας σπίτι. Σπίτι Γεωργία.

ΕΛΣΑ

Εδώ στην Ελλάδα το έχουμε αλλιώς.

MANTONA

Όχι αλλιώς. Παντού ίδιο πράγμα.

ΕΛΣΑ

Τι εννοείτε; Υπάρχουν και σ' αυτό το σπίτι οστά;

MANTONA

(Αρπάζει την ευκαιρία να δυσφημίσει το σπίτι.)
Ντεν ξέρω. Κυρία σπιτιού πεθαμένη. Οστά ντεν ξέρω πού είναι.

ΕΛΣΑ

(Αμετανόητη)
Δεν με απασχολεί αυτό. Θέλω να δω το σπίτι. Εδώ είναι το σαλόνι. Κι εδώ...
(Ανοίγει πόρτα γραφείου)

MANTONA

(Μπαίνει μπροστά στην πόρτα)

Ντεν μπείτε εδώ. Εντώ γραφείο κύριος Αντρέας.

ΕΛΣΑ

Αχά... Κύριος Αντρέας, ε; Και γιατί να μην το δω; Μήπως κρύβει τίποτα οστά;

MANTONA

Ντεν ξέρω, κυρία. Κύριος Αντρέας ντιαβάζει παλιούς άντρωποι. Αγκαπάει πολύ παλιούς άντρωποι. Έχει και ντιιά τους βαπύρους. Μπορεί και ντιιά τους οστά.

ΕΛΣΑ

(Αφού ρίξει μια εξεταστική ματιά στο γραφείο, χωρίς να μπει μέσα)

Δεν χρειάζεται να μπω. Ότι θέλω να δω φαίνεται κι αποδώ. Τα βαμπίρ και τα οστά δεν με ενδιαφέρουν. Με ενδιαφέρει το σπίτι.

MANTONA

Κυρία, σπίτι παλιό. Παλιά πράματα μέσα.

(Η Έλσα πλησιάζει ένα χαμηλό έπιπλο με πολλές κορνιζαρισμένες φωτογραφίες)

ΕΛΣΑ

Και παλιές φωτογραφίες...

(Σηκώνει μία)

ΕΛΣΑ

Αυτή είναι η οικογένεια που μένει εδώ;

MANTONA

Ναι. Όχι. Κύριος ζει. Κυρία πεθαμένη.

ΕΛΣΑ

Και το αγοράκι;

MANTONA

Όχι αγοράκι τώρα. Μεγάλος κύριος τώρα. Κύριος Βλάσης.

ΕΛΣΑ

Βλάσης, ε;

MANTONA

Ναι. Μαμά του πεθαμένη. Μπαμπάς του ζει. Εγώ προσέχω μπαμπά του. Μπαμπάς του όμως δεν φύγει από σπίτι. Ποτέ δεν φύγει από σπίτι.

ΕΛΣΑ

Και τότε γιατί το πουλάει;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ντεν πουλάει σπίτι μπαμπάς. Πουλάει σπίτι γιος. Κύριος Βλάσης.

ΕΛΣΑ

Ωστε ο γιος πουλάει το σπίτι! Ο κύριος Βλάσης πουλάει το σπίτι!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Τον ξέρετε;

ΕΛΣΑ

Εγώ; Πώς σας ήρθε αυτή η ιδέα;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Έλληνας ο γιος, Έλληνας κι εσείς. Μπορεί να ξέρεστε. Γεωργιανοί όλοι ξερόμαστε.

ΕΛΣΑ

Εμείς οι Έλληνες δεν ξερόμαστε όλοι. Ωστόσο, αν έχετε καμιά πιο φρέσκια φωτογραφία να δω πώς είναι ο κύριος Βλάσης σήμερα, θα σας πω.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Πώς είναι κύριο Βλάση σήμερα ντεν έχει φωτογραφία. Μόνο εντώ έχει μία παλιά, κύριος Βλάσης λίγο μεγάλος, με κοπέλα.

(της δίνει τη φωτό) Ξέρεστε;

ΕΛΣΑ

(Γιαίνει τη φωτογραφία και προσπαθεί να μείνει ανέκφραστη)

Η κοπέλα κάτι μου θυμίζει. Αδελφή του είναι;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Αντελφή του όχι. Κύριος Βλάσης ντεν έχει αντελφή. Πατέρας του ήθελε κόρη, κόρη με όνομα Νιόβη ήθελε, αλλά ντεν έκανε. Μαμά κύριος Βλάσης πέθανε. Ντεν άφησε αδελφή. Μόνο σπίτι άφησε γιο της.

ΕΛΣΑ

Και ποια είναι κοπέλα; Η γυναίκα του;

MANTONA

Γυναίκα του όχι. Κύριος Βλάσης άφησε αυτή κοπέλα, άφησε μπαμπά, άφησε Ελλάδα.

ΕΛΣΑ

Είναι παντρεμένος ο κύριος Βλάσης;

MANTONA

Παντρεμένος... όχι... Ντηλαντή... τώρα όχι. Μπαμπάς ντεν λέει. Κύριος Βλάσης ντεν λέει. Μόνο καβγκάς κύριος Βλάσης με ντικό του πατέρα... Τηλέφωνο, καβγκάς... Ελλάδα, καβγκάς... Εσείς πιο καλύτερα άλλο σπίτι.

ΕΛΣΑ

Δεν θέλω άλλο σπίτι. Αυτό μια χαρά μου φαίνεται.

MANTONA

Λέω εσάς αυτό το σπίτι όχι καλό. Όλο καβγκάς με κύριος Βλάσης. Άλλη φορά καβγκάς πώς γκράφει όνομα Βλάσης. Με δύο ΣΟΥ λέει κύριος Αντρέας. Με ένα ΣΟΥ λέει κύριος Βλάσης. Με δύο ΣΟΥ κύριος Αντρέας. Με ένα ΣΟΥ κύριος Βλάσης. Ντεν ξέρετε πόσο καβγκάς!

ΕΛΣΑ

Ξέρω, ξέρω...

MANTONA

Εγκώ καβγκά ντεν μπορώ. Γέρος, μπορώ. Γριά, μπορώ. Ντουλειά, μπορώ. Φτώχεια, μπορώ. Καβγκά δεν μπορώ. Εγκώ θέλω αγάπη οικογένεια.

ΕΛΣΑ

Ο κύριος Αντρέας δεν θέλει;

MANTONA

Ντεν ξέρω. Γυναίκα του Ελένη αγαπά λέει. Πεθαμένη είναι, αγαπά όμως. Αν ντεν έχει γιος και έχει κόρη, αγαπά. Έχει γιος, όμως. Και κάνει πόλεμο. Πόλεμο για ένα ΣΟΥ στο όνομα. Για μια φωτογραφία στο σαλόνι.

ΕΛΣΑ

Ποια φωτογραφία;

MANTONA

Αυτή φωτογραφία εσείς κρατάτε. Αυτή φωτογραφία, με κοπέλα.

ΕΛΣΑ

Πόλεμο γι' αυτήν τη φωτογραφία;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ναι. Όταν κύριος Βλάσης Χαβάη...

ΕΛΣΑ

Ο κύριος Βλάσης είναι στη Χαβάη;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εκεί ντουλειά κύριος Βλάσης.

ΕΛΣΑ

Τι δουλειά;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Άστρα κοιτά. Κοιτά μόνο άστρα, ντεν λέει άστρα, όπως Κρίος, όπως Παρθένα.
Άστρα κοιτά, και άστρα πιο καλύτερα βλέπονται από Χαβάη.

ΕΛΣΑ

Ωστε δουλεύει στη Χαβάη ο κύριος Βλάσης...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ναι. Και όταν κύριος Βλάσης ντουλειά Χαβάη, φωτογραφία συρτάρι. Όταν κύριος Βλάσης ντιακοπές Χαλάντρι, φωτογραφία σαλόνι.

ΕΛΣΑ

Φωτογραφία σαλόνι; Δηλαδή, ο κύριος Βλάσης είναι τώρα διακοπές Χαλάνδρι;
Δηλαδή εδώ;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ναι. Είπα εσάς κοιμάται κύριος. Πονοκέφαλος. Από αεροπλάνο.

ΕΛΣΑ

Και κύριος Αντρέας επιτρέπει τη φωτογραφία αυτή στο σαλόνι;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Δεν επιτρέπει πολύ. Εγώ βάζω... πίσω-πίσω βάζω... γιατί αλλιώς καβγκάς...

Μεγάλος καβγκάς...

(Γαίρνει φωτογραφία από χέρι Έλσας)

Βάλω πάλι πίσω-πίσω. Μπορεί έρτει κύριος Αντρέας...

ΕΛΣΑ

Α, θα έρθει κι ο κύριος Αντρέας.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ναι, έρτει. Ντεν πρέπει δει φωτογραφία σαλόνι. Ντεν πρέπει ντει εσάς αγκοράζετε σπίτι. Μεγάλος καβγκάς. Εγκώ πολύ φοβάμαι...

ΕΛΣΑ

Θα περιμένω στο πίσω μπαλκόνι, τότε.

(Αφήνει τη φωτογραφία και κατευθύνεται προς τα μέσα)

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εσείς ξέρετε πίσω μπαλκόνι; Πώς ξέρετε πίσω μπαλκόνι; Περίμενε, κυρία, περίμενε.

(Χάνονται και οι δύο στο πίσω μέρος του σπιτιού)

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 4

Λίγο αργότερα, η εξώπορτα ανοίγει και στο άδειο κατάφωτο σαλόνι μπαίνει ο Αντρέας - η Μαντόνα με την Έλσα είναι στο πίσω μέρος του σπιτιού, ο Βλάσης κοιμάται.

ΑΝΤΡΕΑΣ

Μαντόνα! Πού είσαι Μαντόνα; Γιατί έχεις όλα τα φώτα αναμμένα;

ΜΑΝΤΟΝΑ

(Εμφανίζεται αλαφιασμένη.)

Γκυρίσατε, κύριος Αντρέας; Επίσκεψη έχω εντώ. Επίσκεψη σπίτι.

ΑΝΤΡΕΑΣ

Τι επίσκεψη εννοείς; Περιμέναμε κανέναν;

(Γπίσω από τη Μαντόνα εμφανίζεται η Έλσα.)

Ποια είναι η κυρία;

(Προς την Έλσα)

Γνωριζόμαστε;

ΕΛΣΑ

Εγώ σας γνωρίζω.

ΑΝΤΡΕΑΣ

(Κορδώνεται ελαφρά.)

Ασχολείστε με την αρχαία τραγωδία;

ΕΛΣΑ

Με την τραγωδία γενικά. Αρχαία και νέα. Συνεπώς, σας γνωρίζω.

ΑΝΤΡΕΑΣ

(Κορδώνεται ακόμα περισσότερο.)

Και... σε τι οφείλω την επίσκεψή σας; Μάθατε για την ανάγνωση των χειρογράφων της Βίλας των Παπύρων;

ΕΛΣΑ

Όχι. Αλλά έμαθα για την πώληση μιας βίλας. Αυτής εδώ.

ΑΝΤΡΕΑΣ

(Από κορδωτός, πανικόβλητος.)

Ορίστε; Ποιος ονόμασε το σπίτι μου βίλα και ποιος αποφάσισε ότι το πουλάω;

ΕΛΣΑ

Η αγγελία γράφει «πωλείται βίλα βορείων προαστίων».

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πρόκειται σίγουρα για λάθος! Ούτε βίλα είναι, ούτε την πουλάω.

ΕΛΣΑ

Δεν είπα ότι την πουλάτε εσείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τότε ποιος;

ΕΛΣΑ

Ο ιδιοκτήτης.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ;;;

Μαντόνα, πού είναι ο Βλάσης;

(Ακούγεται κουδούνι εξώπορτας. Η Μαντόνα, σε σύγχυση, σπεύδει να ανοίξει και προσπαθώντας να κερδίσει χρόνο.)

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κύριος Βλάσης... Κύριος Βλάσης κοιμάται...

(Ανοίγει την πόρτα και μπαίνει ο Γκόγκα.)

ΓΚΟΓΚΑ

(Με ένα ψεύτικο χαμόγελο δείχνει ένα σακουλάκι φαρμακείου.)

Καλησπέρα... Τα φάρμακά σας...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πάνω στην ώρα. Φέρ' τα εδώ.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κύριος Αντρέας, δεν είναι ώρα... *(αρπάζει το σακουλάκι από τα χέρια του Γκόγκα)*

ΑΝΔΡΕΑΣ *(στη Μαντόνα)*

Εσύ πήγαινε να ξυπνήσεις τον Βλάση. Αμέσως!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Πάω, κύριος Αντρέας. Γκόγκα, εσύ φεύγεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Όχι, Γιόγνα, μη φύγεις. Η κυρία από δω θέλει να αγοράσει ένα σπίτι. Πήγαινε την στο μπαλκόνι να της δείξεις το απέναντι, που είπες ότι πουλιέται. Γιατί μάλλον μπερδεύτηκε και ήρθε σε μας.

ΓΚΟΓΚΑ

Μα... δεν πουλιέται το απέναντι...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Θα με τρελάνεις; Σήμερα το πρωί δεν ήρθες να το φωτογραφίσεις από το μπαλκόνι μας επειδή πουλιέται;

ΓΚΟΓΚΑ

Βασιλιά, ναι, πουλιόταν. Πριν το δει ο φαρμακοποιός. Το αφεντιό μου.

ΕΛΣΑ

Μα δεν θέλω το απέναντι. Αυτό εδώ θέλω. Εδώ με έστειλε ο μεσίτης.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ωστε υπάρχει και μεσίτης;

ΓΚΟΓΚΑ *(Προς την Έλσα)*

Μην εμπιστεύεστε τους μεσίτες, κυρία. Αν ψάχνετε σπίτι, ρωτήστε εμένα. Όλη μέρα γυρνάω με το μηχανάκι. Έχω άκρες. Τις καλύτερες ευκαιρίες ανακαλύπτω.

ΕΛΣΑ

Μα δεν ψάχνω για ευκαιρία. Το σπίτι που ψάχνω το έχω βρει. Και είναι αυτό.

ΓΚΟΓΚΑ

Εδώ που τα λέμε, το συγκεκριμένο, δεν το λες και ευκαιρία...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δηλαδή, το συγκεκριμένο πουλιέται;;;

ΓΚΟΓΚΑ

Πουλιέται δεν πουλιέται, ευκαιρία πάντως δεν είναι. Πολλά προβλήματα...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ναι. Αλλά το κυριότερο πρόβλημα είναι ότι ΔΕΝ πουλιέται. Είπα και ελάλησα.

ΓΚΟΓΚΑ

Όλοι έχουμε λαλήσει, κύριε Αντρέα. Κρίση, αφού. Παλιοκατάσταση. Ξέρετε πόσοι πουλάνε τα σπίτια τους; Δεν είναι κακό. Είναι trend. Εσείς, όμως, είστε τυχερός. Δεν χρειάζεστε μεσίτη. Μόλις αποφασίσετε την πώληση, ΕΓΩ θα σας βρω αγοραστή. Το παλιό σπίτι του αφεντικού μου εγώ το πούλησα σε κάτι Κινέζους. Και οι Κινέζοι είναι trend. Και πληρώνουν πολύ καλά. Έχω άκρες, σας λέω. ΕΓΩ θα σας το πουλήσω.

(Εμφανίζεται πίσω τους η Μαντόνα, αλλά δεν της δίνει κανείς σημασία.)

ΕΛΣΑ

Κι ΕΓΩ θα το αγοράσω. Από τον ιδιοκτήτη, όμως. Όποιος κι αν είναι αυτός.

(Εμφανίζεται τώρα και ο Βλάσης, αγουροξυπνημένος. Η Έλσα τον αντιλαμβάνεται και του γυρνάει την πλάτη για να κατευθυνθεί –τάχα– προς το μπροστινό μπαλκόνι. Η Μαντόνα την ακολουθεί.)

ΒΛΑΣΗΣ

Καλησπέρα... συγγνώμη για την καθυστέρηση... είμαι από ταξίδι...

(Αδιαφορώντας για τον πατέρα του, στρέφεται στον Γκόγκα.)

Εσείς είστε ο μεσίτης; Μαζί μιλήσαμε στο τηλέφωνο;

ΓΚΟΓΚΑ

Όχι. Ωστόσο, αναλαμβάνω μεσιτείες.

(Γείνει το χέρι του για χειραψία.)

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τι μπούρδες είν' αυτές; Ο Γκόγκα είναι, Βλάση. Ο γιος της Μαντόνας.

ΒΛΑΣΗΣ

Ωστε ο Γκόγκα... *(Σφίγγει το χέρι του Γκόγκα.)*

ΜΑΝΤΟΝΑ

(Ξαναπλησιάζει στην ομήγυρη για να τα μπαλώσει)

Γκόγκα έφερε φάρμακα κύριος Αντρέας. Τώρα φεύγει.

(κάνει νόημα του Γκόγκα να φύγει)

ΒΛΑΣΗΣ

Και η κυρία; *(δείχνει την Έλσα με ένα νεύμα)*

ΓΚΟΓΚΑ

Η κυρία ήρθε για το σπίτι, αλλά εγώ...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γκόγκα, φεύγκεις. Κύριος Βλάσης, εγώ ντρίξω κυρία πάνω σπίτι.

ΓΚΟΓΚΑ

Εγώ...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γκόγκα, φεύγκεις!

Κυρία, εσείς πάμε μαζί μου.

(Η Μαντόνα πιάνει από την πλάτη και παρασέρνει μαζί της την Έλσα. Αυτή φροντίζει να περάσει λίγο σκυφή και κοιτώντας από την άλλη, για να μην μπορεί ο Βλάσης να τη δει ανφάς.)

ΑΝΔΡΕΑΣ

Να πάτε. Να πάτε και να μας αφήσετε μόνους. Έχω να πω δυο κουβέντες με τον κύριο από δω. *(δείχνει τον Βλάση)*

ΓΚΟΓΚΑ

Να φεύγω κι εγώ... Και αν με χρειαστείτε, ξέρετε... Έχω άκρες.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πήγαινε στις άκρες σου, λοιπόν. Όλο μέσ' στη μέση είσαι.

ΓΚΟΓΚΑ

Έτσι είμαστε οι μεσίτες αφού... Είναι το trend.

Ο Ανδρέας βγαίνει εκτός εαυτού και ανοίγει το στόμα του για να φωνάξει. Ο Γκόγκα προλαβαίνει να εξαφανιστεί πριν ακουστεί η φωνή. Τη στιγμή που βροντά την πόρτα πίσω του,

ΣΚΟΤΑΔΙ

(για ένα δευτερόλεπτο μόνο)

ΣΚΗΝΗ 5

Όταν ξαναάβουν τα φώτα, ο Ανδρέας έχει ακόμα το στόμα ανοιχτό, έτοιμος να ουρλιάξει. Καθώς η αιτία του εκνευρισμού του, ο Γκόγκα, έχει προλάβει να φύγει, στρέφεται προς την πραγματική αιτία του κακού, τον Βλάση.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μαθαίνω πως έχεις βγάλει τη ζωή μου στο σφυρί.

ΒΛΑΣΗΣ

Πουλάω δεν σημαίνει βγάζω στο σφυρί. Και πουλάω μόνο ό,τι μου ανήκει.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αν πουλήσεις αυτό το σπίτι, που σου ανήκει, πουλές μαζί και τη ζωή μου, που δεν σου ανήκει.

ΒΛΑΣΗΣ

Αλήθεια είναι και τα δύο. Το σπίτι μου ανήκει. Η ζωή σου, όχι. Δεν μου χάρισες ποτέ ούτε ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πάντα σε νοιαζόμουν.

ΒΛΑΣΗΣ

Νοιαζόσουν πάντα και μόνο τον εαυτό σου. Δεν μου επέτρεψες να έχω τη δική μου ζωή. Σε ενδιέφερε μόνο να δημιουργήσεις μια προέκταση της δικής σου.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κι εσύ προτίμησες να τη χαλάσεις παρά να γίνεις συνεχιστής του έργου μου.

ΒΛΑΣΗΣ

Τη ζωή μου δεν τη χάλασε η καριέρα του αστροφυσικού. Τη ζωή μου τη χάλασες εσύ. Στεγνά και άτεγκτα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ήταν δυνατόν να σ' αφήσω να παντρευτείς την κόρη ενός λογοκλόπου; Μια κλέφτρα;

ΒΛΑΣΗΣ

Ο πατέρας της μπορεί να ήταν λογοκλόπος. Η Έλσα, όμως, δεν ήταν κλέφτρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν ήταν κλέφτρα η Έλσα, ε; Και πώς βρέθηκε δημοσιευμένη η μελέτη μου με την υπογραφή του πατέρα της; Είκοσι χρόνια σ' το ρωτάω και απάντηση δεν παίρνω.

ΒΛΑΣΗΣ

Είκοσι χρόνια παίρνεις απάντηση. Την ίδια: ΔΕΝ ΕΚΛΕΨΕ Η ΕΛΣΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΕΚΕΙΝΗ. Ούτε κατάλαβε πώς τη βρήκε ο πατέρας της ούτε φταίει που τη δημοσίευσε. Όταν έσκασε η μπόμπα δεν ήξερε καν τι σημαίνει η λέξη λογοκλόπος.

ΑΝΤΡΕΑΣ

Το ότι δεν ήξερε τη λέξη δε σημαίνει ότι δεν έγινε συνεργός. Μόνο αυτή θα μπορούσε να κλέψει τη μελέτη ΜΟΥ από το γραφείο ΜΟΥ τότε που λείπαμε με τη μαμά σου στην Ιταλία.

ΒΛΑΣΗΣ

Αυτή την εξήγηση τη δίνεις εσύ! Επειδή πάντα είχες ανταγωνισμό με τον πατέρα της.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν δίνω μόνο εγώ αυτή την εξήγηση. Το Δικαστήριο με δικαίωσε!

ΒΛΑΣΗΣ

Ότι σε δικαίωσε το λες εσύ! Πώς σε δικαίωσε αφού αθώωσε και την Έλσα και τον πατέρα της λόγω αμφιβολιών;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Για μένα οι αμφιβολίες αυτές είναι δικαίωση. Οι δικαστές κατάλαβαν τι συνέβη, αλλά τους έλειπαν οι αποδείξεις. Ωστόσο η αλήθεια ήταν ολοφάνερη. Μόνο εσύ και η Έλσα μπαινοβγαίνατε στο σπίτι εκείνη την εποχή.

ΒΛΑΣΗΣ

Εκείνη η εποχή ήταν η καλύτερη της ζωής μου. Και την έκανες στάχτη.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Έσωσα την καριέρα μου. Το όνομά μας. Και σένα μαζί.

ΒΛΑΣΗΣ

Κατά έναν τρόπο, ναι. Γλίτωσα από τη ζωή του χαρτοπόντικα και αφιερώθηκα στη μεγάλη μου αγάπη. Η Αστροφυσική πήρε τη θέση της Παπυρολογίας. Αλλά δεν βρέθηκε καμία να πάρει τη θέση της Έλσας.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Οι δύο γάμοι σου αποδεικνύουν το αντίθετο.

ΒΛΑΣΗΣ

Προφανώς τα δύο διαζύγια αποτελούν για σένα μια μικρή λεπτομέρεια...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν τα προκάλεσα εγώ!

ΒΛΑΣΗΣ

Σωστά. Εσύ έβαλες μόνο τις νάρκες. Ας μην τις πάταγα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν έβαλα καμία νάρκη. Τα θεμέλια για ένα λαμπρό μέλλον έβαλα.

ΒΛΑΣΗΣ

Φυσικά! Έχω ένα πολύ λαμπρό μέλλον... πίσω μου. Και τώρα, πρέπει να ασχοληθώ και με το μέλλον που έχω μπροστά μου. Το σπίτι αυτό θα πουληθεί. Το συντομότερο.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δηλαδή γύρισες από τη Χαβάη για να με εκδικηθείς; Αυτό είναι τραγωδία.

ΒΛΑΣΗΣ

Οι τραγωδίες είναι γελοίες. Γι' αυτό οι λογικοί άνθρωποι τις αποφεύγουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ποιος έχασε τη λογική για να τη βρεις εσύ;

ΒΛΑΣΗΣ

Μάλλον εσύ. Που θες να μένεις σε ένα μαυσωλείο, το οποίο δεν σου ανήκει κιάλας. Αλλά μην ανησυχείς. Τα έχω φροντίσει όλα. Δεν πρόκειται να σε πετάξω στον δρόμο. Θα σου αλλάξω απλώς γειτονιά.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μόνο σε μια γειτονιά με πολλά κυπαρίσσια σκοπεύω να μετακομίσω. Κι αυτό, όχι πολύ σύντομα.

ΒΛΑΣΗΣ

Δεν ευχήθηκα ποτέ να πεθάνεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν έχω ζωή μακριά από δω.

ΒΛΑΣΗΣ

Κι εγώ νόμιζα ότι δεν είχα ζωή μακριά από την Έλσα. Τελικά, όλα τα συνηθίζει ο άνθρωπος.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν πρόκειται να συνηθίσω τίποτα! ΤΙΠΟΤΑ! ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΟΥΛΗΘΕΙ ΠΟΤΕ!

(Πάει να φύγει και ανοίγοντας την πόρτα βλέπει μπροστά του τη Μαντόνα. Πίσω της η Έλσα. Φεύγει φουρκισμένος και αμέσως μετά ακούγεται, προστακτική, η φωνή του.)

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μαντόνα! Έλα πάνω! Και φέρε τα φάρμακά μου αμέσως!

(Η Έλσα μπαίνει στο σαλόνι. Ο Βλάσης είναι συγχυσμένος ακόμη. Δεν γυρίζει να την κοιτάξει.)

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 6

Η Έλσα προσπερνά τον Βλάση και κατευθύνεται προς το μέρος όπου βρίσκεται η φωτογραφία του Βλάση με την κοπέλα, δηλαδή την ίδια την Έλσα. Κρατώντας τη φωτογραφία στέκεται μπροστά στο παράθυρο, πλάτη στον Βλάση. Ο Βλάσης συνέρχεται κάπως από τη σύγχυση και την πλησιάζει.

ΒΛΑΣΗΣ

Με συγχωρείτε... Δεν ξέρω τι ακούσατε... Πάντως να ξέρετε...

ΕΛΣΑ

Δεν ξέρω τίποτα.

(Δείχνοντας τον εαυτό της στη φωτογραφία:)

Ούτε αυτό το κορίτσι ήξερε τίποτα. Ούτε εγώ.

ΒΛΑΣΗΣ

Αυτό το... κορίτσι...;; Γνωρίζετε αυτό το κορίτσι;

ΕΛΣΑ

Το γνώριζα πάρα πολύ καλά. Όπως και αυτόν τον νεαρό.

Αλλά τους έχω χάσει. Τους έχω χάσει και τους δυο... τα τελευταία... είκοσι χρόνια... *(βγάζει τα γυαλιά της και τον κοιτάζει στα μάτια)*

ΒΛΑΣΗΣ

ΕΛΣΑ!

ΕΛΣΑ

Βλάση.

ΒΛΑΣΗΣ

(την πλησιάζει και απλώνει διστακτικά το χέρι του για να την αγγίξει και τη χαϊδεύει με την ανάστροφη του χεριού του στο μάγουλο)

Έλσα... Έλσα... Εσύ είσαι... Έλσα...

ΕΛΣΑ

(αποτραβιέται)

Μάλλον απευθύνεσαι στο κορίτσι της φωτογραφίας, Βλάση.

ΒΛΑΣΗΣ

Το κορίτσι της φωτογραφίας είσαι εσύ. Κι εγώ, το αγόρι.

ΕΛΣΑ

Το κορίτσι και το αγόρι της φωτογραφίας ανήκουν στη φωτογραφία. Εμείς, εδώ, τώρα, είμαστε δύο άλλοι.

ΒΛΑΣΗΣ

Κοίταξέ με στα μάτια, Έλσα.

ΕΛΣΑ

(η Έλσα κοιτάζει επίμονα τη φωτογραφία και μόνο)

Σ' έχω κοιτάξει πολλές φορές στα μάτια, Βλάση. Όλα αυτά τα χρόνια σ' έχω κοιτάξει πάρα πολλές φορές.

ΒΛΑΣΗΣ

Εμένα κοίτα, Έλσα. Όχι αυτό το χαρτί.

ΕΛΣΑ

Τόσα χρόνια μόνο σ' αυτό το χαρτί μπορούσα να σε κοιτάζω. Αλλά οι φωτογραφίες δεν μιλούν. Κι έτσι δεν έμαθα. Ποτέ δεν έμαθα.

ΒΛΑΣΗΣ

Τι δεν έμαθες; Τι δεν ήξερες και ήθελες να το μάθεις;

ΕΛΣΑ

Γιατί με πρόδωσες.

ΒΛΑΣΗΣ

Το ενδεχόμενο να μη σε πρόδωσα/

ΕΛΣΑ

/Δεν υπήρχε τέτοιο ενδεχόμενο. Ο πατέρας σου κατηγορήσε τον πατέρα μου για λογοκλόπο κι εμένα για κλέφτρα. Κι εσύ δεν έκανες τίποτα.

ΒΛΑΣΗΣ

Ποτέ δεν πίστεψα αυτή την κατηγορία!

ΕΛΣΑ

Να μια πληροφορία που δεν έφτασε ποτέ σε μένα.

ΒΛΑΣΗΣ

Πώς θα μπορούσε να φτάσει;

ΕΛΣΑ

Όπως φτάνουν όλες οι πληροφορίες: τηλέφωνο, γράμμα, ταχυδρομικό περιστέρι...

ΒΛΑΣΗΣ

Δεν ξέρεις τι κόλαση πέρασα εκείνη την εποχή...

ΕΛΣΑ

Αλήθεια. Δεν ξέρω. Ξέρω μόνο τι κόλαση πέρασα εγώ.

ΒΛΑΣΗΣ

Στο σπίτι υπήρχε μια διαρκής παρέλαση δικηγόρων. Πανεπιστημιακών. Αστυνομικών. Και πάλι δικηγόρων. Και στο εδώλιο, εγώ.

ΕΛΣΑ

Ίσως σου διέφυγε, αλλά στο εδώλιο κάθισε ο πατέρας μου. Και δίπλα του, εγώ. Εσύ δεν πέρασες ούτε απέξω.

ΒΛΑΣΗΣ

Ο πατέρας σου αθωώθηκε, το ίδιο κι εσύ. Εγώ όμως ήμουν ο καταδικασμένος από την πρώτη στιγμή.

ΕΛΣΑ

Σοβαρά; Και ποια ήταν η ποινή σου;

ΒΛΑΣΗΣ

Ισόβια κάθαρση.

ΕΛΣΑ

Κάθαρση; Ξέχασες και τα ελληνικά σου εκεί στις Χαβάες;

ΒΛΑΣΗΣ

Δεν ξέχασα τα ελληνικά μου. Σε κάθαρση με υπέβαλαν. Από τον ιό που ο πατέρας μου ονόμασε Έλσα.

ΕΛΣΑ

Τα κατάφερε μάλλον. Σε λένε Βλάση και φαίνεσαι καθαρός.

ΒΛΑΣΗΣ

Καθαρός; Θα πήγαινε να σπάσει αυτήν τη στιγμή η καρδιά μου, αν ήμουν καθαρός;

ΕΛΣΑ

Τα λόγια δεν αποδεικνύουν τίποτα. Και ειδικά όταν λέγονται κατόπιν εορτής. Όλα αυτά τα χρόνια δεν έκανες τίποτα, Βλάση. ΤΙΠΟΤΑ. Την παραμικρή προσπάθεια να επικοινωνήσεις μαζί μου. Όχι για να μάθεις πώς είμαι... αν πληγώθηκα... αν αντέχω μακριά σου. Αλλά για να μάθεις έστω αν ζω ή αν πέθανα...

ΒΛΑΣΗΣ

Μάθαινα ότι ζεις και/

ΕΛΣΑ

/Καταπληκτικό!!! Πούλιτζερ δημοσιογραφίας. Ο Βλάσης Δαμίγος γνώριζε ότι η Έλσα Ζαρρή ζει. Μια εκπληκτική πληροφορία χάρη στην οποία ο Βλάσης κοιμόταν ήσυχος. Τον ύπνο του δικαίου. Άλλοι ήταν οι άδικοι...

ΒΛΑΣΗΣ

Δεν πίστεψα ποτέ ότι αδικήσες κανέναν, Έλσα.

ΕΛΣΑ

Και γι' αυτό επέτρεψες να αδικηθώ εγώ. Κι εσύ μαζί. Να χάσουμε αυτό που άλλοι ψάχνουν μια ζωή και που εμείς είχαμε βρει από τα δεκαοχτώ μας...

ΒΛΑΣΗΣ

Δεν επέτρεψα τίποτα, Έλσα. Δεν είχα την πολυτέλεια... τη δυνατότητα... δεν είχα τη δυνατότητα να κάνω το παραμικρό...

ΕΛΣΑ

Δεν καταλαβαίνω γιατί ένας ενήλικας –γιατί ενήλικας ήσουν από τότε– δεν τολμά να πάρει τη ζωή του στα χέρια του, να ορθώσει το ανάστημά του, να/

ΒΛΑΣΗΣ

/έχεις δίκιο, Έλσα. Δεν έκανα τίποτα απ' όλα αυτά... Αυτό δεν σημαίνει/

ΕΛΣΑ

/αυτό σημαίνει τα πάντα, Βλάση. Το ότι δεν έκανες τίποτα, σημαίνει τα πάντα.

ΒΛΑΣΗΣ

Κατάλαβα. Το δικαστήριο αθώωσε εσένα κι εσύ καταδικάσες εμένα... Ένα πράγμα δεν καταλαβαίνω: Τι ακριβώς κάνεις εδώ; Θες στ' αλήθεια να αγοράσεις αυτό το σπίτι;

ΕΛΣΑ

Ναι.

ΒΛΑΣΗΣ

Για ποιον λόγο;

ΕΛΣΑ

Γιατί με το σπίτι, που πουλιέται, θα ξανακερδίσω και όσα ΕΓΩ δεν πούλησα ποτέ: το παρελθόν μου, την αθωότητά μου... τον έρωτα που έζησα... τη ζωή που δεν έζησα μαζί σου...

ΒΛΑΣΗΣ

Υπονοείς δηλαδή ότι ΕΓΩ όλα αυτά τα πούλησα; ΚΑΝΕΙΣ ΛΑΘΟΣ. Πουλάω το σπίτι για τους ίδιους ακριβώς λόγους που εσύ θες να το αγοράσεις: για να κρατήσω καθαρό το παρελθόν μας... την αθωότητά μας... τον έρωτά μας...

ΕΛΣΑ

Δεν με πείθεις, Βλάση...

ΒΛΑΣΗΣ

Κι όμως... Ρωτούσα πάντα για σένα. Και μάθαινα: Ότι είσαι μια επιτυχημένη διερμηνέας. Μια γοητευτική γυναίκα. Που κανείς δεν καταλαβαίνει γιατί ζει μόνη της. Ούτε γιατί έχει τον πατέρα της στο γηροκομείο, ενώ θα είχε την άνεση να τον έχει/

ΕΛΣΑ

/Πατέρα-αφέντη. Όπως εσύ.

ΒΛΑΣΗΣ

Λάθος. Έφυγα από κοντά του. Έφυγα από τη χώρα. Όσο πιο μακριά μπορούσα έφυγα.

ΕΛΣΑ

Η φυγή δεν είναι επανάσταση. Και δεν φέρνει αποτελέσματα. Για να πετύχεις αυτό που θέλεις πρέπει να μείνεις εκεί που δίνονται οι μάχες.

ΒΛΑΣΗΣ

Εσύ έμεινες...

ΕΛΣΑ

Και τις έδωσα. Κέρδισα πολλές. Αλλά όχι τον πόλεμο.
Είχες ήδη φύγει.

ΒΛΑΣΗΣ

Τώρα όμως είμαι εδώ. Κι έχω μόνο μια ερώτηση: Μ' αγαπάς ακόμα; Θα ήθελες να κάνουμε ΤΩΡΑ μια νέα αρχή μαζί;

ΕΛΣΑ

Αυτές είναι δύο ερωτήσεις.

ΒΛΑΣΗΣ

Δώσε μου δύο απαντήσεις.

ΕΛΣΑ

Νομίζεις ότι θα βρισκόμουν εδώ τώρα αν η απάντηση ήταν όχι;

ΒΛΑΣΗΣ

Ήμουν σίγουρος... Δεν μπορεί να ήταν αλλιώς... Πάντα λέγαμε ότι εμείς οι δύο ήμασταν ένα.

ΕΛΣΑ

Ήμασταν ένα για ένα χρόνο. Τα είκοσι επόμενα ήμασταν δύο.

ΒΛΑΣΗΣ

Το ότι είμαστε εδώ απόψε, σημαίνει ότι ακόμα είμαστε ένα, Έλσα. Δεν μπορεί να μην το βλέπεις αυτό...

ΕΛΣΑ

Βλέπω μόνο κάποιον που ισχυρίζεται ότι έχει μια κάποια σχέση με το αγόρι της φωτογραφίας...

ΒΛΑΣΗΣ

(Της αρπάζει από το χέρι την κορνιζαρισμένη φωτογραφία, με μια κίνηση την ανοίγει, η φωτό πέφτει στο πάτωμα κι αυτός πιάνει δυο-τρεις διπλωμένες σελίδες τετραδίου που βρίσκονταν μεταξύ φωτογραφίας και πίσω μέρους κορνίζας.)

Αν ο άντρας που βλέπεις δεν είχε καμία σχέση με το αγόρι της φωτογραφίας, δεν θα ήξερε πως αυτά τα γράμματα είναι εδώ...

ΕΛΣΑ

Τι γράμματα;

ΒΛΑΣΗΣ

Τα γράμματα που σου έγραφα όλη εκείνη την περίοδο. Δηλαδή αυτά που περιέσωσε η μητέρα μου. Γιατί όταν τα βρήκε ο πατέρας μου ήθελε να τα κάψει όλα.

ΕΛΣΑ

Βεζούβιος...

ΒΛΑΣΗΣ

Ακριβώς. Ήθελε να κάψει όλα όσα σου έγραφα την εποχή που ήμασταν μαζί. Και, κυρίως, την εποχή τη μετά. Όταν μας χώρισαν και μ' έστειλαν στην Αγγλία για σπουδές.

ΕΛΣΑ

Και γιατί περιέσωσε τα γράμματα η μητέρα σου;

ΒΛΑΣΗΣ

Γιατί ήταν με το μέρος μου. Με το μέρος μας.

ΕΛΣΑ

Σωστά. Και ξέρω πάρα πολύ καλά τον λόγο.

ΒΛΑΣΗΣ

Τι εννοείς; Ποιον λόγο;

ΕΛΣΑ

Ξέρω πολύ καλά τον λόγο που η μητέρα σου ήταν με το μέρος μας. Που είναι ο ίδιος με τον λόγο για τον οποίο ο πατέρας σου κατηγορήσε τον δικό μου για λογοκλοπή. Που είναι ο ίδιος με τον λόγο για τον οποίο μας χώρισαν.

ΒΛΑΣΗΣ

Έλσα, λες πολλά λόγια, αλλά όχι τον ΛΟΓΟ! Ποιος είναι αυτός ο λόγος;;;

ΕΛΣΑ

Ο λόγος είναι ότι Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΗΤΑΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ.

ΒΛΑΣΗΣ

ΤΗΠΗΠΗΠΗΠΗ;;;

ΕΛΣΑ

Και η μητέρα σου ήταν ερωτευμένη με τον πατέρα μου.

ΒΛΑΣΗΣ

Δεν το πιστεύω. Δεν μπορώ να το πιστέψω. ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ.

ΕΛΣΑ

Εκείνο το καλοκαίρι ο πατέρας σου πήρε μαζί του τη μητέρα σου στην Ιταλία γιατί κάτι υποψιαζόταν και φοβόταν να την αφήσει μόνη της στην Αθήνα. Κατάφερε τη μητέρα σου να ομολογήσει τη σχέση της. Και μετά... τρελάθηκε. Σάλταρε.

ΒΛΑΣΗΣ

Τι λες τώρα; ΤΙ ΛΕΣ ΤΩΡΑ;

ΕΛΣΑ

Η μητέρα σου και ο πατέρας μου είχαν σκοπό να συζήσουν. Να παντρευτούν, αν τα κατάφεραν.

ΒΛΑΣΗΣ

Θα σπάσει το κεφάλι μου...

ΕΛΣΑ

Αυτό που κινδύνεψε να σπάσει ήταν το κεφάλι του πατέρα μου όταν γύρισαν από την Ιταλία οι γονείς σου. Ο πατέρας σου φώναζε, απείλησε, άστραψε και βρόντηξε... Στο τέλος χρησιμοποίησε το μεγαλύτερο όπλο που διέθετε: έσυρε τον πατέρα μου στα δικαστήρια... διέσυρε την επιστημονική του αριτιότητα... κατέστρεψε την καριέρα του... διέλυσε ψυχικά τη μητέρα σου... κατέστρεψε εμάς...

ΒΛΑΣΗΣ

Θες να πεις...

ΕΛΣΑ

Δεν θέλω να πω. Λέω. Λέω τα γεγονότα.

ΒΛΑΣΗΣ

Κι εσύ πού τα έμαθες; Πότε τα έμαθες; Πώς τα έμαθες;

ΕΛΣΑ

Ο πατέρας μου είναι ανοϊκός. Δεν επικοινωνεί πλέον. Όμως είχε ειλάμψεις κατά διαστήματα - στην αρχή. Μου είπε την ιστορία του σε κομμάτια. Μου πήρε καιρό να τα ενώσω. Μόλις σου παρουσίασα το παζλ ολοκληρωμένο.

(Ο Βλάσης πέρνει καταρρακωμένος πάνω στο ανάκλιτρο σαν άδειο σακί, ανίκανος να πιστέψει ή έστω να χωνέψει τις αποκαλύψεις.)

ΒΛΑΣΗΣ

Ωστε τόσα χρόνια... τόσα χρόνια...

ΕΛΣΑ

Τόσα χρόνια τα νομίζαμε όλα αλλιώς. Τώρα ξέρουμε και οι δύο τι έγινε.

ΒΛΑΣΗΣ

Δηλαδή ο πατέρας μου...

ΕΛΣΑ

Ο πατέρας σου κι ο πατέρας μου... έλεος κάπου.

ΒΛΑΣΗΣ

Δηλαδή ο πατέρας μου δεν ήθελε να καταστρέψει τη δική μας ζωή...

ΕΛΣΑ

Δεν ήταν αυτός ο στόχος του. Ήμασταν η παράπλευρη απώλεια.

ΒΛΑΣΗΣ

Πώς καταπίνονται όλ' αυτά;

ΕΛΣΑ

Δεν καταπίνονται. Είναι σκληρά. Πέτρα.

ΒΛΑΣΗΣ

Πρέπει να τα βάλω σε μια σειρά... Να τα πάρω όλα από την αρχή... Δεν ξέρω πώς... Κι αυτός ο πονοκέφαλος...

ΕΛΣΑ

Θα φύγει ο πονοκέφαλος.

ΒΛΑΣΗΣ

(Σηκώνεται όρθιος)

Θα φύγει μόνο αν μείνεις στη ζωή μου, Έλσα. Σε χρειάζομαι. Σε χρειάζομαι τώρα περισσότερο από ποτέ. Θα μείνεις;

ΕΛΣΑ

Αυτή η ερώτηση τώρα απαντιέται μ' ένα ναι ή μ' ένα όχι;

ΒΛΑΣΗΣ

Όχι. Ναι.

(Την πλησιάζει. Της πιάνει το πρόσωπο. Η Έλσα δεν αποτραβιέται. Φιλούνται.)

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 7

ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ

Στην αρχή της σκηνής, ο Λύσανδρος Ζαρρός (πατέρας της Έλσας) λαγοκοιμάται σε μια πολυθρόνα. Η Μαντόνα ξεσκονίζει με ένα φτερό και, όπως και στη σκηνή 2, κρυφακούει πού και πού την κουβέντα του Ανδρέα με τον Καθηγητή στο γραφείο. Κάθε φορά που στήνει αυτί η Μαντόνα, ακούνε μαζί της και οι θεατές ένα τυχαίο απόσπασμα της κουβέντας τους. Όποτε ακούει κάτι ενδιαφέρον, πάει και σκουντάει τον Λύσανδρο για να του το σχολιάσει.

Απόσπασμα 1

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

...ειλικρινά, τόσα χρόνια γνωριζόμαστε... θαυμάζω τόσο το κύρος όσο και το ήθος σου...

(Η Μαντόνα ξεκολλά το αυτί της και ξύνει το κεφάλι της αφού δεν καταλαβαίνει τι λέει.)

...Αλλά ποιος περίμενε ποτέ ότι θα δεχόσουν να συγκατοικήσεις με τον Λύσανδρο...

Τον ορισμένο εχθρό σου!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Σοβαρά τώρα, ονομάζεις εχθρό μου αυτό το ανοϊκό ανθρωπάκι εκεί έξω;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Μα... Δεν σου έλεψε/

ΑΝΔΡΕΑΣ

/Δεν μου έλεψε τίποτα που να μην το πήρα πίσω! Και δεν είναι εχθρός μου... ένα παιδί είναι πλέον...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ακούς, κύριος Λυσάντρος; Εσύ παιντί... καλόσο παιντί...

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Καλό παιντί... καλό παιντί...

Η Μαντόνα ξαναστήνει αυτί.

Απόσπασμα 2

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

...δικαιώθηκες.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Η ζωή με δικαίωσε. Η Νιόβη βρέθηκε... Κι ο Λύσανδρος τα 'χει χαμένα!

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Θα 'λεγε κανείς ότι το απολαμβάνεις...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν το απολαμβάνω, το διασκεδάζω. Λίγο είναι να είμαι ο πρώτος παγκοσμίως που θα αποικρυπτογραφήσει τον πάπυρο της Νιόβης και να έχω τον Λύσανδρο Ζαρρή να κοιτάει σαν άκακο αρνί;

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Όχι αρνί... αρνάκι...! Ποιος να το 'λεγε... Ο Ζαρρής, αρνάκι...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ακούς, κύριος Λυσάντρος; Εσύ αρνάκι... αρνάκι καλό...

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Αρνάκι καλό... αρνάκι καλό...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κύριος Αντρέας ντιαβάζει Νιόβη...

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

(όσο πιο δυνατά μπορεί να φωνάζει)

ΝΙΟΒΗΗΗΗΗΗΗ ΝΙΟΒΗΗΗΗΗΗΗ

(Η πόρτα του γραφείου ανοίγει και εμφανίζεται ο Ανδρέας.)

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ναι, Λυσανδράκο μου, Νιόβη! Βρέθηκε η Νιόβη! Πήγα και την είδα. Ναιαιαι... στην Ιταλία! Στην Ιταλία με τη Νιόβηηη!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

ΝΙΟΒΗΗΗΗΗΗΗ ΝΙΟΒΗΗΗΗΗΗΗ *(Ο Λύσανδρος κάνει νόημα στη Μαντόνα να πλησιάσει. Εκείνη πλησιάζει και αυτός γραπώνεται πάνω της σαν για να σηκωθεί ενώ της φωνάζει)*

Νιόβηηηηηηηηηη... Νιόβηηηηηηηηηη...

ΑΝΔΡΕΑΣ

(στρέφεται προς το γραφείο του και απευθύνεται στον αθέατο καθηγητή)

Να φανταστείς ότι νομίζει πως η Μαντόνα είναι η Νιόβη! Είναι να μην το διασκεδάζω;

MANTONA

(μιλά στον Λύσανδρο με ύφος συνωμοτικό, σαν για να τον πείσει πως οι δυο τους είναι ομάδα και πως ο Ανδρέας είναι ο αντίπαλος)

Εντώ είμαι, κύριος Λυσάντρος. Εντώ είμαι εγκώ, Νιόβη.

Νιόβη πολύ περήφανη για παιντιά της. Πολύ περήφανη γιατί παιντιά της πολύ όμορφα. Όπως εγκώ περήφανη γιατί Γιόγκα πολύ όμορφος. Κακό αυτό;

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Κακό αυτό... κακό αυτό...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κακό, Μαντο-Νιόβη μου, κακό! Γιατί η Νιόβη καμάρωνε τόσο για τα παιδιά της, ώστε οι θεοί την τιμώρησαν. Και ξέρεις, Μαντόνα, πώς την τιμώρησαν οι θεοί τη Νιόβη;

MANTONA

Τιμώρησαν Νιόβη θεοί; Πώς; Γιατί;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Την τιμώρησαν γιατί τους πρόσβαλε. Γιατί είπε πως τα παιδιά της είναι πιο όμορφα κι από τα παιδιά των θεών. Κι έτσι οι θεοί σκότωσαν τα παιδιά της. Πίστεψέ με, Μαντόνα, δεν θες να είσαι η Νιόβη.

(Λέγοντας αυτά ο Ανδρέας σκύβει και παίρνει ένα βιβλίο από μια στοίβα στο πάτωμα.)

MANTONA *(στον Λύσανδρο)*

Καημενούλο Νιόβη... Καημενούλο παιντιά... Κρίμας.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Κριίμας. Κριιίμααας.

MANTONA

Ευτυχώς σήμερα ντεν έχει θεοί. Έχει Χριστός, έχει άγιο Πνέβμα, έχει Θεός. Ένας. Εντάξει, τρεις. Όχι πολλοί. Όταν πολλοί θεοί, πολλή ζήλεια, μπορεί σκοτώσουν Γιόγκα. Άγιο Πνέβμα όχι. Κριστός όχι. Ντόξα τω Θεώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δόξα τω Θεώ που με βοήθησε να το ζήσω κι αυτό!

MANTONA

Ντόξα τω Θεώ που βοήθησε κι εμένα! Τώρα προσέχω ντύο άντρωποι. Όχι έναν.
(στρέφεται προς τον Λύσανδρο) Ντόξα τω Θεώ...

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Τω Θεώ... Τω Θεώ...

ΑΝΤΡΕΑΣ

Όχι τω Θεώ... Τα παιδιά μας να δοξάζεις, Λύσανδρε! Την Έλσα και τον Βλάση που σε έβγαλαν από το γηροκομείο και σε έφεραν εδώ.

MANTONA

Καλά παιντιά, πολύ καλά παιντιά.

ΑΝΔΡΕΑΣ (προς Λύσανδρο)

Νομίζω ότι δεν το 'καναν για το καλό σου Λύσανδρε... αλλά για το κακό το δικό μου...

Αλλά δεν μπορούν να φανταστούν πόσο το διασκεδάζω...!

MANTONA

Αλήθεια, κύριος Αντρέας; Ντιασκεντάζεις, κύριος Αντρέας;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δεν φαίνεται; Να ξέρεις, διασκεδάζω πολύ περισσότερο απ' αυτούς, κι ας είμαι εγώ εδώ κι αυτοί στον μήνα του μέλιτος.

MANTONA (προς Λύσανδρο)

Αχ! Μήνα μέλιτος! Τόσο ωραίο ζεβγκάρι... Στη Χαβάη... Με τα άστρα...

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Μετάστρα... μετάστρα...

MANTONA

Ναι, κύριος Λυσάντρος. Με τ' άστρα!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μήνα του μέλιτος κάνω εγώ, Μαντόνα! Όχι μήνα, χρόνο του μέλιτος, Μαντόνα! Χρόνια του μέλιτος θα ζήσω αγκαλιά με τη Νιόβη.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Μακάρι, κύριος Αντρέας! Εσείς πολλά χρόνια μήνα μέλιτος, κύριος Λυσάντρο πολλά χρόνια ζήσει, εγώ πολύ χαρούμενη... πολύ χαρούμενη... *(κάνει μια χειρονομία που να δείχνει ότι όσο περισσότερο ζουν βγάζει χρήμα)* Έχω πολλά έξοδα τώρα με Γκόγκα...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τι θέλει πάλι ο γιόγκας σου;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γκόγκα, κύριος Αντρέας, Γκό-γκια!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Γκό-γκια. Για. Για. Για.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τον λέει γάιδαρο ή μου φαίνεται;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γκόγκα μου όχι γαίδαρος, κύριος Αντρέας. Όχι γαίδαρος!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ε, και τι θέλει ο γκάιδ... ο Γκόγκα σου;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Γιάμο, κύριος Αντρέας, γιάμο!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Γιάμο κι ο Γκόγκα;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ναι, γιάμο! Ζήτησε γιάμο μεγάλη κόρη φαρμακοποιός και φαρμακοποιός ντίνει κόρη του. Και ντίνει και σπίτι, κύριος Αντρέας. *(προς Λύσανδρο)* Ντίνει Γκόγκα και σπίτι και κόρη μαζί!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Κόρη να ζει. Κόρη να ζει.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μπα; Και ποιο σπίτι δίνει προίκα ο φαρμακοποιός;

MANTONA

Σπίτι που βρήκε Γιόγνα! Καλός μεσίτης Γιόγνα, κύριος Αντρέας.
Γιόγνα βρήκε το σπίτι για φαρμακοποιός.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ε όχι και για φαρμακοποιός! Εφόσον το σπίτι που βρήκε ο Γιόγνα θα το πάρει
προίκα ο Γιόγνα, το σπίτι δεν το βρήκε για τον φαρμακοποιό, για τον εαυτό
του το βρήκε.

MANTONA

Όμως, αφού Γιόγνα παντρευτεί κόρη φαρμακοποιός, φαρμακοποιός ντεν
χρειάζεται πια άλλο σπίτι. Τώρα οικογένεια φαρμακοποιός χωράνε παλιό σπίτι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δηλαδή ο Γιόγνα βρήκε για τον φαρμακοποιό το ίδιο του το σπίτι! Σε τιμή
έκπληξη: μηδέν ευρώ! Με μεσιτική αμοιβή: ένα άλλο σπίτι! Δεν έχω ξανακούσει
ποτέ τέτοια μεσιτική επιτυχία!!!

MANTONA

Είπα εγώ εσάς, Γιόγνα καλός μεσίτης.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Και... πότε με το καλό παντρεύεται ο Γιόγκας σου;

MANTONA

Γιόγκας θέλει έρτει γάμο του κύριος Βλάσης με κυρία Έλσα. Μόλις έρτουν
γίνει γάμος.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Σωστά, περιμένει κι αυτούς, μη χάσει και κανένα δώρο.

MANTONA

Όχι ντώρο, κύριος Αντρέας, άνθρωπος θέλει Γιόγνα γάμο του!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Γιαμό του... γιαμό του...

MANTONA

Οικογένεια νύφη έχει πολύ άνθρωπος, οικογένεια γιαμπρός ντεν έχει πολύ...
Γιόγκας είπε εμένα θέλει έρθεις κύριος Αντρέας και κύριος Βλάσης με κυρία
Έλσα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κάτσε να 'ρθουν πρώτα από τη Χαβάη... Γιατί δεν είμαι καθόλου σίγουρος ότι ο γιος μου θα γυρίσει...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Θα γυρίσει... Θα γυρίσει... Σε ντύο εβδομάδες θα γυρίσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Όλοι ξέρουν περισσότερα για τον γιο μου από μένα. Εγώ τα μαθαίνω πάντα τελευταίος...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Όμως για ε-σκύλος μαθαίνεις πάντα πρώτος, κύριος Αντρέας. Πάντα πρώτος!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Επιστρέφω λοιπόν εκεί που είμαι πρώτος. *(κατευθύνεται προς το γραφείο του)*

(την ώρα που φτάνει στη συρόμενη πόρτα του)

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Πρώτος... πρώτος...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κι εσύ δεύτερος και καταϊδρωμένος, Λύσανδρε, κακομοίρη...

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Μοίρη... μοίρη... μοίρη...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Όχι κακομοίρη, κύριος Λυσάντρος! Έχεις Μαντόνα, κύριος Λυσάντρος! Έχεις Νιόβη!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Νισσοόβη... Νισσοόβη...

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΣΚΗΝΗ 8
ΔΥΟ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΜΕΤΑ

Και πάλι στο σαλόνι του σπιτιού, που είναι μισοφωτισμένο, λαγοκοιμάται στην πολυθρόνα του, μόνος του, ο Λύσανδρος. Μέσα στο ημίφως, ακούμε κλειδιά να ξεκλειδώνουν την εξώπορτα, η οποία ανοίγει και εμφανίζεται ο Γκόγκα, που ανάβει όλα τα φώτα και αρχίζει να γεμίζει τον χώρο με κουτιά διαφόρων μεγεθών κάνοντας φασαρία. Ο Λύσανδρος μισοξύπνά και κοιτά με απορία χωρίς να μιλά. Κάποια στιγμή, ενοχλημένος από τη φασαρία, εμφανίζεται στην πόρτα του γραφείου του ο Ανδρέας.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Γκόγκα, τι είναι όλα αυτά; Δεν θυμάμαι να μου γράψανε τόσο πολλά φάρμακα...

ΓΚΟΓΚΑ

Δεν είναι φάρμακα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τότε τι; Η προίκα της μάνας σου είναι;

ΓΚΟΓΚΑ

Προίκα, ναι. Της μάνας μου, όχι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Και ποιανού προίκα είναι;

ΓΚΟΓΚΑ

Για σκεφτείτε λίγο... ποιος γάμος μάθατε ότι θα γίνει πρόσφατα;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Του γιου μου, φυσικά! Αλλά η μόνη προίκα που μου κουβάλησε ήταν αυτός εδώ.
(δείχνει τον Λύσανδρο)

ΓΚΟΓΚΑ

Έχετε άλλη μία ευκαιρία: ποιος γάμος μάθατε ότι θα γίνει πρόσφατα, αλλά δεν έγινε ακόμα;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ε, τώρα, μη μου πεις για τον δικό σου γάμο, δεν μετράει/

ΓΚΟΓΚΑ *(τσαντισμένος)*

Δεν μετράει ο δικός μου ο γάμος;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αφού δεν έγινε ακόμη! Κι αφού δεν έχει σχέση μ' αυτό το σπίτι!

ΓΚΟΓΚΑ

Εδώ είναι το λάθος σας!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τι θες να πεις, Γιόγκα;

ΤΙ ΘΕΣ ΝΑ ΠΕΙΣ, ΓΚΟΓΚΑ;

ΓΚΟΓΚΑ

Ο γάμος μου έχει σχέση μ' αυτό το σπίτι και πολύ μάλιστα!

Γιατί αυτό το σπίτι μάς το αγόρασε ο πεθερός μου για τον γάμο μας!

ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΙΠΠΙΠ???

ΜΑΝΤΟΝΑ! ΜΑΝΤΟΝΑ!

(Ο Λύσανδρος, που είχε ξανακλείσει τα μάτια, αναπηδά στην πολυθρόνα του)

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Όναρ... όναρ...

ΓΚΟΓΚΑ

Δεν σας είπε η μητέρα μου ότι ο πεθερός μου μας αγόρασε σπίτι; Εγώ έκανα τη μεσιτεία!

ΑΝΔΡΕΑΣ *(προς Λύσανδρο)*

Λύσανδρε, ετοίμασε μια πολυθρόνα δίπλα σου. Θέλω να πάθω κι εγώ άνοια,
ΤΩΡΑ!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Τώρααα... τώρααα...

ΓΚΟΓΚΑ

Μη φρικιάρετε, κύριε Ανδρέα. Δεν έγινε κάτι! Απλώς, αντί να είναι ιδιοκτήτης ο κύριος Βλάσης, θα είμαστε ιδιοκτήτες εμείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Όστε δεν έγινε κάτι, ε; Και τότε τι είναι όλα αυτά τα κουτιά;

ΓΚΟΓΚΑ

Τα κουτιά είναι τα δώρα για τον γάμο μας.
Και, φυσικά, η προίκα της Νιόβης...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Της Νιόβης; Ποιας Νιόβης;

ΓΚΟΓΚΑ

Μα της αρραβωνιαστικιάς μου της Νιόβης.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Νιόβη τη λένε την αρραβωνιαστικιά σου; NIOBH TH ΛENE;

ΓΚΟΓΚΑ

Ναι, Νιόβη.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Νιόβηηηηηη Νιόβηηηηηη

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μαντόνααα Μαντόνααα

(Εμφανίζεται επιτέλους η Μαντόνα σκουπίζοντας τα χέρια της στην ποδιά της.)

ΜΑΝΤΟΝΑ

Με φωνάζατε;

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ *(ικετευτικά προς τη Μαντόνα)*

Νιόβη, Νιόβη...

ΓΚΟΓΚΑ *(προς Λύσανδρο)*

Μα δε λένε τη μάνα μου Νιόβη, την αρραβωνιαστικιά μου λένε Νιόβη...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μαντόνα, τα 'ξερες εσύ όλ' αυτά; Τα 'ξερες και δεν μου τα 'λεγες;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Συγγνώμη, κύριος Αντρέας, που εγκώ ντεν είπα κοπέλα Γκόγκα λένε Νιόβη.
Κακό αυτό; Γιατί φωνάζεις, κύριος Αντρέας; Εσείς αγκαπάς όνομα Νιόβη.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Εγώ αγκαπώ όνομα Νιόβη, αλλά Νιόβη εδώ μέσα είναι μία! Η Νιόβη του Αισχύλου! Δεν χωράει καμία άλλη Νιόβη στο σπίτι μου!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ξέρω, ντεν χωράει άλλη Νιόβη εντώ μέσα, κύριος Αντρέας! Ντεν φταιώ εγνώ που κύριος Λυσάντρο φωνάζει εμένα Νιόβη/

ΑΝΔΡΕΑΣ

Με δουλεύετε όλοι ψιλό γαζί; Ποιος μίλησε για σένα, Μαντόνα; Η αρραβωνιάρα του γιόκα σου δεν χωράει, Μαντόνα, όχι εσύ!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κύριος Αντρέας! Ντεν είναι Γιόκα, είναι ΓΚόγια! Κι εγνώ ξέρω, αρρα-Νιοβάρρα ντεν χωράει εντώ μέσα! Γιατί φωνάζεις εσεις εμένα;

ΓΚΟΓΚΑ

Ωχου, ρε μάνα, τι ανακατεύεσαι; Ούτε εσύ ξέρεις, αφού!

ΑΝΔΡΕΑΣ

ΟΥΤΕ Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ ΞΕΡΕΙ;

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Μάνα σου ξερή... μάνα σου ξερή...

ΜΑΝΤΟΝΑ

ΤΙ ΝΤΕΝ ΞΕΡΩ;;; ΕΕΕΕΕΕ;;; ΤΙ ΝΤΕΝ ΞΕΡΩ;;;

ΓΚΟΓΚΑ

Ξέρεις, μάνα, μετά τον γάμο...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Το Σάββατο είναι ο γάμος!

ΓΚΟΓΚΑ

Ναι, το Σάββατο, μετά τον γάμο, δεν θα πάμε στο καινούργιο μας σπίτι...

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ξέρω, θα πάτε Σαλόνια.

ΓΚΟΓΚΑ

Ναι, θα πάμε Θεσσαλονίκη.

ΑΝΔΡΕΑΣ (δείχνοντας τις κούτες)

Και τι 'ν' όλα τούτα;

ΓΚΟΓΚΑ

Κύριε Αντρέα, θα πάμε Θεσσαλονίκη μέχρι να τελειώσει τη χρονιά της η Νιόβη. Η Νιόβη, ξέρετε, είναι τελειόφοιτη στη Φαρμακευτική Θεσσαλονίκης. Θα μείνουμε εκεί μέχρι να πάρει το πτυχίο της/

ΑΝΔΡΕΑΣ

/ΚΑΙ ΤΙ 'Ν' ΟΛΑ ΤΟΥΤΑ;

ΓΚΟΓΚΑ

Ε, να, μετά, θα 'ρθούμε να εγκατασταθούμε εδώ.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εντώ, στο Χαλάντρι;

ΓΚΟΓΚΑ

Εδώ, στο σπίτι μας.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Εντώ είναι το σπίτι σας; ΕΝΤΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ???!!!!???

ΓΚΟΓΚΑ

Μα σου είπα, ρε μάνα.

Ο πεθερός μου μας αγόρασε σπίτι και τη μεσιτεία την έκανα εγώ.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Και είπες ότι σπίτι ντικό σας είναι κοντά φαρμακείο/

ΓΚΟΓΚΑ

/γιατί, αυτό μακριά είναι;

ΜΑΝΤΟΝΑ

Και ότι εσείς ντεν μπίτε αμέσως γιατί έχει άλλος ένοικος!

ΓΚΟΓΚΑ

Ναι, ρε μάνα, έχει άλλος ένοικος, αφού! Εσένα και τους δυο γέρους.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Γέεερους... Γέεερους...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Γέρος είναι ο Λύσανδρος! Εγώ βάζω κάτω εκατό σαν και σένα!

ΓΚΟΓΚΑ

ΕΓΩ θα σας βάλω κάτω.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μαντόνα μάζεψε τον γιόκα... τον γιόγκα σου αμέσως!!!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Παιντί μου μη βάλεις νεύρα κύριος Αντρέας!

ΓΚΟΓΚΑ

Μα δεν το λέω για να τον νευριάσω. Τα συμφωνήσαμε με τον κύριο Βλάση: οι δύο γέροι θα μετακομίσουν εδώ κάτω, να μην κουράζονται και με τις σιάλες, κι εγώ με τη Νιόβη θα μείνουμε στο πάνω, αφού ανακαινιστεί.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ντηλαντή, αλήθεια λες τώρα; Θα μείνετε εντώ;

ΓΚΟΓΚΑ

Όχι από φέτος! Να πάρει πρώτα η Νιόβη το πτυχίο της, να γίνει και η ανακαινιση...

ΑΝΔΡΕΑΣ *(εξαντλημένος από την προσπάθεια να χωνέψει τι τον έχει βρει)*

Μάλλον έπιασε η ευχή μου κι έπαθα ήδη άνοια. Γι' αυτό δεν το χωράει ο νους μου!

ΜΑΝΤΟΝΑ

Κι εγκώ πού θα μένω, Γιόγκα; Κανόνισες μάνα σου;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τη μάνα του δεν θα κανονίσει; Εδώ κανόνισε όλους τους άλλους!

ΓΚΟΓΚΑ

Όλα τα σιέφτημε ο γιόκας σου...

MANTONA

Κι εσύ λες Γιόγια... Γιόγκα μου;

ΓΚΟΓΚΑ *(αδιαφορώντας για την ερώτηση)*

Δηλαδή, όχι ο γιόγκας σου... Ο κύριος Βλάσης με την κυρία Έλσα τα σιέφτηκαν.

Κάτω θα μείνουν οι δύο γέροι/

ΑΝΔΡΕΑΣ *(ξέπνοα)*

Άντε πάλι!

ΓΚΟΓΚΑ

Και πάνω εμείς! Εσύ, μάνα, στο δωματιάκι του υπογείου!

Μην ανησυχείς, θα το ανακαινίσουμε κι αυτό!!!

MANTONA

Μα εσείς δεν είστε Σαλόνικα;

ΓΚΟΓΚΑ

Είναι όλα συμφωνημένα και γραμμένα, ρε μάνα, μην ανησυχείς! Θα σ' άφηνα εγώ έτσι;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Όλα συμφωνημένα, ε; Όλα γραμμένα!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Για μένααα... Για μένααα...

ΓΚΟΓΚΑ

ΝΑΙ! Συμφωνήσαμε ότι ο κύριος Βλάσης αναλαμβάνει την ανακαίνιση κι εμείς αναλαμβάνουμε την υποχρέωση, όσο ζουν οι γέροι, να μη διεκδικήσουμε άλλον όροφο. Θα μένουμε μόνο στον επάνω.

MANTONA

Ωραία! Πολύ ωραία!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Φέρτε μου μια πολυθρόνα σαν του Λύσανδρου! Μια ολόδια! Θέλω να κάτσω δίπλα του και να ξεχάσω τα πάντα. Τα πάντα, με ακούτε;

(Αυτά λέγοντας πέφτει σα σακί πάνω στο ανάκλιτρο. Για λίγο επικρατεί νεκρική σιγή.

Τη σπάει ο ήχος του κουδουνιού της εξώπορτας.)

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ν' ανοίξει ο οικοδεσπότης...

(Ανοίγει ο Γκόγκα. Μπαίνουν ο Βλάσης και η Έλσα πανέμορφοι από ευτυχία. Οι Ανδρέας, Μαντόνα, Γκόγκα φαίνονται μουδιασμένοι. Μόνο ο Λύσανδρος πετάγεται σαν το παιδί που βλέπει παιχνίδι.)

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Έλσααα... Έλα, Έλσα, έλα Έλσα...

(Η Έλσα πετάει όπως όπως τις τσάντες που κρατάει και τρέχει στον Λύσανδρο και τον αγκαλιάζει.)

ΕΛΣΑ

Ήρθα μπαμπουλίνο μου, ήρθα!

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Έλσααα... Έλσααα...

(Τόσο ο Ανδρέας όσο και ο Βλάσης στραβομουτσουνιάζουν.)

ΜΑΝΤΟΝΑ *(στον Γκόγκα στα γεωργιανά)*

Μεγάλη αγάπη η κυρία Έλσα για τον μπαμπά της. Βλέπεις, παιδί μου;

ΓΚΟΓΚΑ *(γεωργιανά)*

Παράτα μας, ρε μάνα, έλεος!

ΒΛΑΣΗΣ

Τι έγινε, ρε παιδιά; Μόνο ο Λύσανδρος μας καλωσορίζει εδώ μέσα;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τα καλωσορίσματα είναι υποχρέωση μόνο του οικοδεσπότη.

(δείχνει τον Γκόγκα)

ΓΚΟΓΚΑ

Καλωσορίσατε, κύριε Βλάση.

ΒΛΑΣΗΣ

Και γιατί τέτοια μούτρα; Δεν πιστεύω να αναβλήθηκε ο γάμος!

ΓΚΟΓΚΑ

Όχι βέβαια! Το Σάββατο είναι. Η Νιόβη κάνει την τελευταία πρόβα σήμερα, κι εγώ κουβαλάω τις κούτες της στο καινούργιο μας σπίτι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κι εγώ, αν δεν πάθω άνοια ΤΩΡΑ που την επείγομαι, στο καινούργιο μου σπίτι θα πάω, με την κούτα μου.

ΜΑΝΤΟΝΑ

Ποιο καινούργιο σπίτι, κύριος Αντρέας;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Το μόνο που μου ανήκει: ένα μικρό μαρμάρινο σπιτάκι, σ' έναν μεγάλο κήπο με πολλά κυπαρίσσια.

ΒΛΑΣΗΣ

Σιγά, ρε πατέρα, όλο λόγια είσαι!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αμ τα έργα τα έχεις αναλάβει όλα εσύ! Και θα γίνουν όλα πάνω απ' το κεφάλι μου! Αυτό είναι το ευχαριστώ που σε βοήθησα να παντρευτείς την Έλσα;

ΒΛΑΣΗΣ

Περάσαμε στην πίστα με τα ανέκδοτα;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Περάσαμε στην πίστα με τις ιστορικές αλήθειες.

ΒΛΑΣΗΣ

Ε, τώρα το απογείωσες!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τη ζωή σας απογείωσα! Το ξέρεις ότι αν δεν ήμουν εγώ, εκτός από τη μελέτη μου, ο Λύσανδρος θα είχε αρπάξει και τη μάνα σου;

ΒΛΑΣΗΣ

Δε λέω, έσπευσες να με ενημερώσεις, αλλά σε πρόλαβαν άλλοι. Φυσικά και το ξέρω!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Και εξακολουθείς να είσαι τόσο αγνώμων;

ΒΛΑΣΗΣ

Ενώ τι; Περίμενες τεμενάδες;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τεμενάδες, τουλάχιστον! Ξέρεις τι θα σήμαινε αν ο Λύσανδρος παντρευόταν τη μάνα σου;

ΒΛΑΣΗΣ

Θα σήμαινε ότι εσύ δεν είσαι ο Ανδρέας Δαμίγος, αλλά κάποιος συνονόματός του.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Θα σήμαινε ότι δεν θα μπορούσες ποτέ να παντρευτείς την Έλσα, γιατί θα γινόταν αδελφή σου! Ξεκίνα λοιπόν τους τεμενάδες, για να σου φτάσει ο χρόνος να μου το ξεπληρώσεις.

ΒΛΑΣΗΣ

Πατέρα, ειλικρινά, δεν παίζεσαι! Πώς είναι δυνατόν να τα βλέπεις όλα αλλιώς; Πώς είναι δυνατόν;

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ (Συνέρχεται απότομα, σηκώνεται όρθιος και με μεγάλη φυσικότητα απευθύνεται σε όλους με πλήρη διαύγεια και λογική, σαν να μην είχε ποτέ άνοια. Ο απόλυτα ρεαλιστικός μονόλογός του, που κλείνει το έργο, φαντάζει απολύτως σουρρεαλιστικός. Τα υπόλοιπα πρόσωπα μένουν εμβρόντητα και ασάλευτα.)

Πώς είναι δυνατόν; Κανείς σας δεν γνωρίζει τόσο σε βάθος τον Ανδρέα Δαμίγο όσο εγώ. Αυτόν τον ανάλγητο άνθρωπο, που δεν δίστασε να μου ρίξει για δόλωμα την ίδια του τη γυναίκα! Ναι, έβαλε την ίδια του τη γυναίκα να μου πουλήσει έρωτα και να μου κλέψει την πιο δουλεμένη μελέτη μου. Κι ύστερα την παρουσίασε για δικιά του επιμέροντας ότι την έγραψε αυτός, ακόμα και αφού τη δημοσίευσα με την υπογραφή μου. Με έσυρε μάλιστα και στα δικαστήρια για να αποδείξει ότι ο κλέφτης ήμουν εγώ...

Κι εγώ, για χάρη εκείνης, της Ελένης, και για χάρη των παιδιών μας, της Έλσας και του Βλάση, να μην μπορώ να βγάλω άχνα. Άχνα! Να μην μπορώ να υπερασπιστώ τον εαυτό μου, την επιστήμη μου, την ευτυχία μου. Να μην μπορώ να κρατήσω το μυαλό μου στη θέση του. Το μυαλό μου, που έρχεται και φεύγει...

Αλλά, να: Μερικές φορές, το δίκιο καταφέρνει να έρθει στην επιφάνεια. Εκεί που δεν το περιμένεις, με τρόπο που δεν το περιμένεις, τσουπ!, το δίκιο εμφανίζεται

και επιβάλλεται. Λάμπει διά της παρουσίας του. Λάμπει και τα φωτίζει... Τα φωτίζει ΟΛΑ ΑΛΛΙΩΣ.

(προς τον φωτιστή)

Παρακαλώ, φώτα!

(ένας μόνο προβολέας φωτίζει, το ένα μετά το άλλο, τα πρόσωπα που στέκονται ακίνητα επί σκηνης)

Και τώρα, σκοτάδι!

ΑΥΛΑΙΑ